

World Economic Forum
Bangkok, 30 May - 1 June 2012

ยุทธศาสตร์

ประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ ประเทศไทย

(Country Strategy) เป็นแนวทางการขับเคลื่อนเพื่อเพิ่มศักยภาพของประเทศไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำ ส่งเสริมการเติบโตอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และประสานให้ทุกหน่วยงานทั้งภาคราชการ ภาคเอกชน และภาคสังคมต่างๆ เข้าใจและเข้าร่วมในการพัฒนาประเทศ พัฒนาบุคลากร โดยมีเป้าหมายไปสู่อนาคตที่มั่นคง ยั่งยืน และสมดุลของประชาชาติ

สารบัญ

ปัญหา อุปสรรค ความท้าทาย: **วันแรกที่เข้ามา**

- บั๊จจ่ายภายนอก 6
- บั๊จจ่ายภายใน 7
- โอกาสที่หายไป 9

การดำเนินงานปีแรก: **แก้ปัญห**

- การแก้ไขปัญหาน้ำท่วม 14
- นโยบายเร่งด่วน 16 ข้อ
เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาส 18
- ความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจและประชาชนกลับคืนมา 18
- อัตราการว่างงานลดลง 19
- ผลลัพธ์ปีแรก: เศรษฐกิจฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว 20
ภายใน 6 เดือนหลังมหาอุทกภัย และมีการขยายตัว
อย่างต่อเนื่อง
- ดุลงบประมาณมุ่งสู่การจัดทำงบประมาณแบบสมดุล 22
- หนี้สาธารณะอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง 23

การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลปีที่สอง: สร้างเศรษฐกิจ และสังคมที่เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 1:

- การสร้างความสามารถในการแข่งขัน 30
- การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ โครงสร้างพื้นฐาน พลังงาน และ ICT เพื่อทำให้เกิดการเชื่อมโยงทั้งภายในและต่างประเทศ 35

ยุทธศาสตร์ที่ 2:

- การลดความเหลื่อมล้ำ 36

ยุทธศาสตร์ที่ 3:

- การสร้างการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 40

ยุทธศาสตร์ที่ 4:

- การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ 43

เรื่องเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการก่อนเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558 48

นโยบายการคลังเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน 50

ของประเทศ

เป้าหมายสู่สมดุล และการลงทุนที่จะทำให้การขยายตัว 50

ทางเศรษฐกิจมีศักยภาพและเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ฐานะทางการคลังของไทยยังคงแข็งแกร่งมีเสถียรภาพ 51

ไทยแลนด์ 2020 53

เป้าหมายประเทศไทยในอนาคต

เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยง

เศรษฐกิจในภูมิภาค

เป็นศูนย์กลางด้านการค้า การลงทุน ของภูมิภาค
ที่มีระบบโครงข่ายคมนาคมและระบบเทคโนโลยี
สารสนเทศ (ICT) ที่ทันสมัย เชื่อมโยงอาเซียนกับโลก

หลุดพ้นจากประเทศ

รายได้ปานกลาง

รายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้น

ลดความเหลื่อมล้ำ

มีการกระจายรายได้มากขึ้น

ประชาชนทุกกลุ่มมีมาตรฐานการดำรงชีวิต
ที่มีคุณภาพ ด้วยระบบการศึกษา สาธารณสุข
และระบบยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพและทั่วถึง

เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ศักยภาพในการแข่งขันสูงขึ้น

- 1) แหล่งผลิตอาหารคุณภาพของโลก โครงการอาหารปลอดภัย
อาหารฮาลาล ส่งเสริมครัวไทยไปสู่ครัวโลก
- 2) ศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนานวัตกรรมและชิ้นส่วนของเอเชีย
- 3) ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของอาเซียน
- 4) ศูนย์กลางการผลิตพลังงานสะอาดของอาเซียน
- 5) ศูนย์กลางการผลิตวัสดุชีวภาพ (Bio-Material) ของอาเซียน
- 6) ศูนย์กลางอุตสาหกรรมอากาศยานของอาเซียน
- 7) เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยว และบริการของอาเซียน
- 8) ผู้นำด้านการออกแบบ (Service Design) ของอาเซียน

ปัญหา อุปสรรค ความท้าทาย

วันแรกที่เข้ามา

ในช่วงก่อนที่รัฐบาลจะเข้ามาบริหารประเทศ
มีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นและมีการเปลี่ยนแปลง
ต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย ซึ่งแบ่งออกเป็น
ปัจจัยภายนอกและภายใน ดังนี้

ปัจจัยภายนอก

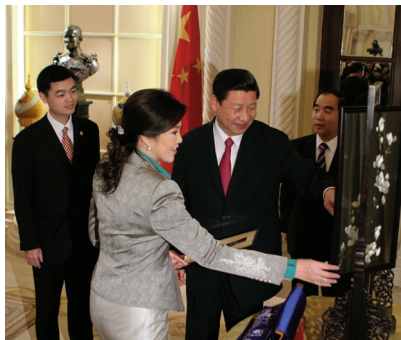
ภาวะเศรษฐกิจ และสังคมโลกที่ผันผวน

เนื่องจากการส่งออกของ
ประเทศไทยมีมูลค่ากว่าร้อยละ 70
ของ GDP ดังนั้น เมื่อมีสถานการณ์
ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก
จึงมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะผลกระทบต่อภาคส่งออกอย่างมีนัยสำคัญ
ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของโลกในช่วงก่อนที่รัฐบาลจะเข้ามาบริหาร
ประเทศมีแนวโน้มในทางผันผวนมากขึ้นและมีโอกาสที่จะเกิดปัจจัยขึ้น
ซึ่งประเทศไทยควรเตรียมความพร้อมรับมือกับความผันผวนต่าง ๆ ดังกล่าว
โดยการปรับสมดุลของประเทศ โดยทุกภาคส่วนจะต้องทำงานร่วมกัน
อย่างจริงจังเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เติบโต
ยิ่งขึ้น สร้างสมดุลให้กับโครงสร้างเศรษฐกิจของไทยเพื่อการเติบโตที่
มั่นคง ยั่งยืน และสมดุล

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ก่อนหน้าที่รัฐบาลจะเข้ามาบริหารประเทศ บรรยากาศความสัมพันธ์เกิดความตึงเครียดระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้านอย่างที่ไม่ควรจะเป็น

รวมทั้งเกิดปัญหาการยอมรับจากนานาชาติเกี่ยวกับความเป็นประชาธิปไตยของไทย มีข้อกังขาเกี่ยวกับพัฒนาการของสถาบันทางการเมืองตลอดจนความเสมอภาคและกระบวนการยุติธรรมตามขั้นตอนของกฎหมายที่เป็นสากล

ปัจจัยภายใน

ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศลดลง

จากข้อมูลของ IMD World Competitiveness (IMD) และ World Economic Forum (WEF) ระบุว่าประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันลดลง ในขณะที่ประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคอาเซียนมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากประเทศไทยขาดความต่อเนื่องและขาดการพัฒนาของสถาบันทางการเมือง ตลอดจนที่ผ่านมามีประเทศขาดการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ซึ่งทำให้ประเทศเสียโอกาสในการพัฒนาเป็นอันมาก

การบริหารจัดการน้ำขาดการแก้ไขปัญหาย่างจริงจัง

ที่ผ่านมาประเทศไทยขาดแผนบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และบูรณาการ จนกระทั่งได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยครั้งใหญ่ในช่วงปลายปี 2554 เนื่องจากสภาพปริมาณน้ำเต็มเขื่อน ปริมาณน้ำฝน

มากที่สุดในรอบหลายปี เป็นเหตุให้ต่อมารัฐบาลต้องวางระบบการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ มีความเชื่อมโยง เพื่อให้พร้อมรับมือกับปัญหาความไม่สมดุลของสภาวะธรรมชาติที่ผันผวนอย่างรวดเร็ว ทั้งปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง เช่น ในช่วงที่ภาคกลางประสบปัญหาอุทกภัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลับประสบปัญหาฝนแล้ง จึงมีความจำเป็นในการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน

ยาเสพติดแพร่กระจายสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ก่อนรัฐบาลเข้าบริหารประเทศ สังคมไทยประสบปัญหาเสพติดเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลจึงกำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยต้องเริ่มต้นตั้งแต่ 1) ต้นน้ำ คือการป้องกันสกัดกั้นตามแนวชายแดนและด่านต่างๆ รวมทั้งแยกกลุ่มเสี่ยง เผื่อระวังไม่ให้กลับไปเสพติด 2) กลางน้ำ คือการปราบปราม จับกุมผู้ค้าและผู้มีอิทธิพลอย่างเข้มงวดจริงจัง และ 3) ปลายน้ำ คือการบำบัดรักษาผู้เสพ

ภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของประเทศจากปัญหาคอร์รัปชัน

ก่อนเข้าบริหารประเทศเกิดปัญหาคอร์รัปชันอันเป็นอุปสรรคที่ทำให้โอกาสของประเทศหายไปเนื่องจากภาพลักษณ์ที่ติดของประเทศเสียหาย จนทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นต่อประเทศไทย

โอกาสที่หายไป

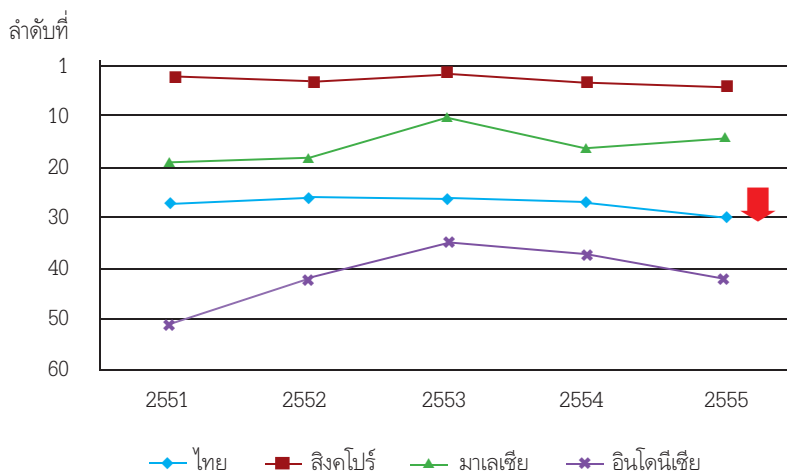
ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ผลกระทบจากปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในข้างต้นทำให้ขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านต่างๆ ของไทยลดลง ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการขาดการลงทุนในระบบโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของประเทศอย่างต่อเนื่อง เช่น ในระบบคมนาคม โลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาระบบสาธารณสุขของประเทศ ทั้งต่อคนไทยและต่อประชากรต่างด้าวที่อาศัยในประเทศไทยเป็นต้น

- การจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดย IMD พบว่าไทยมีอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันลดลง จากอันดับที่ 27 ในปี 2554 และลดลงเป็นอันดับที่ 30 ในปี 2555

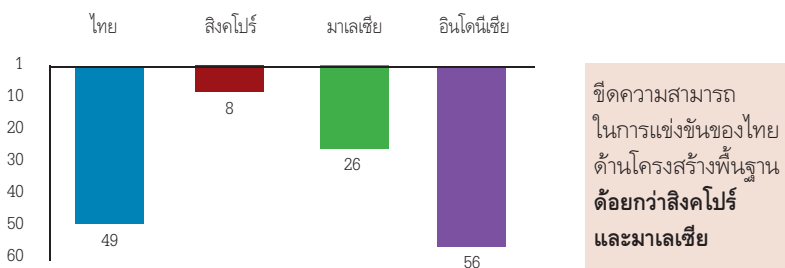
ขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย
ลดลงจากอันดับที่ 27 เป็นอันดับที่ 30 ในปี 2012

ที่มา: IMD World Competitiveness Yearbook 2555

สถานะขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานลดลง

ที่มา: IMD World Competitiveness Yearbook 2555

- ดัชนีความยากง่ายในการประกอบธุรกิจของประเทศไทย (Ease of Doing Business) ลดลงจากอันดับที่ 16 ในปี 2554 เป็นอันดับที่ 17 ในปี 2555 (ที่มา: Doing Business World Bank 2555)

การค้า/การลงทุน

- ประเทศไทยขาดการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ และไม่มีการลงทุนโครงการใหม่จากต่างประเทศในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา
- ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านทำให้โอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างกันลดลง
- ปัญหาเศรษฐกิจโลกทำให้การส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าหลักหดตัว เช่น การส่งออกไปตลาดยุโรปหดตัวร้อยละ 14.7

มหากุศกภัย

- ส่งผลกระทบ 2.39 ล้านครัวเรือน พื้นที่เกษตรกรรม 11.2 ล้านไร่ สถานประกอบการ 28,674 แห่ง แรงงาน 1 ล้านคน
- เป็นสาเหตุหลักทำให้เศรษฐกิจไทยปี 2554 ขยายตัวเพียงร้อยละ 0.1 ต่ำกว่าศักยภาพการขยายตัวซึ่งคาดไว้ที่ร้อยละ 3.8 มาก

ภาวะสังคม

- จำนวนคนแม่วัยใสสูงที่สุดในเอเชีย (ผู้หญิงวัย 15 - 19 ปี ตั้งครรภ์จำนวน 90 - 100 คน ต่อ 1,000 คน)
- ลัดส่วนคดียาเสพติดเป็นร้อยละ 81 ต่อคดีอาญาโดยรวม
- หนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น
- ประเทศไทยก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ และมีปัญหาเรื่องนโยบายประชากรของประเทศ

การดำเนินงาน
ปีแรก
แก้ปัญหา

การแก้ไขปัญหาน้ำท่วม

รัฐบาลได้แก้ไขปัญหาคูทกภัยที่เกิดขึ้นในช่วงปลายปี 2554 โดยขอปรับวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2555 ของทุกหน่วยงาน ลดลงร้อยละ 10 เพื่อนำมาจัดสรรเป็นงบประมาณ 120,000 ล้านบาท ใช้ในการฟื้นฟูเยียวยาประชาชนและผู้ได้รับผลกระทบเพื่อบรรเทาปัญหาคูทกภัย การป้องกันน้ำท่วมอย่างบูรณาการ รวมถึงการฟื้นฟูภาคเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมให้กลับคืนสู่สภาวะปกติโดยเร็วที่สุด นอกจากนี้ ยังได้สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนและนักลงทุนด้วยการตราพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อวางระบบบริหารจัดการน้ำและสร้างอนาคต ประเทศ พ.ศ. 2555 วงเงินกู้ 350,000 ล้านบาท และพระราชกำหนด กองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ พ.ศ. 2555 รวมถึงมาตรการทางภาษี และการส่งเสริมการลงทุน เช่น การลดภาษีในการนำเข้าเครื่องจักรเพื่อฟื้นฟู และซ่อมแซมภายหลังคูทกภัย ผ่อนปรนเงื่อนไขส่งเสริมการลงทุน เป็นต้น

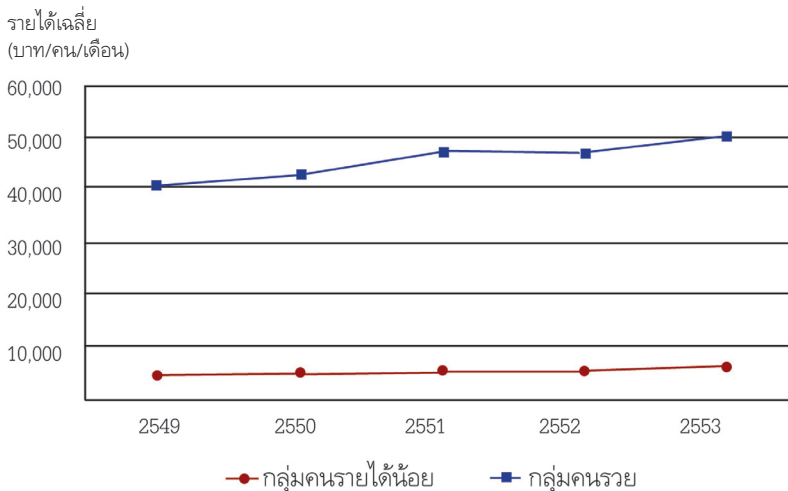

นโยบายเร่งด่วน 16 ข้อ:

เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาส

รัฐบาลได้เร่งดำเนินการนโยบายเร่งด่วน เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน ลดค่าใช้จ่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีรายได้น้อย และขยายโอกาสให้ประชาชนสามารถมีรายได้เพิ่ม เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น โดยนโยบายดังกล่าวได้ถูกเร่งนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้คนไทยทุกคนและทุกกลุ่มได้รับประโยชน์จากนโยบายของรัฐบาลอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

ความเหลื่อมล้ำ ความแตกต่างระหว่างรายได้

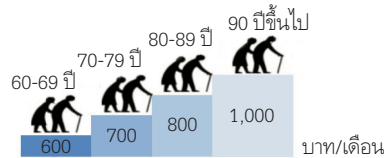
ความแตกต่างระหว่างรายได้ของกลุ่มคนรวยและกลุ่มคนรายได้น้อยมีแนวโน้มสูงขึ้น

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เพิ่มรายได้

จากนโยบายต่างๆ เช่น การปรับค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท/วัน การปรับเงินเดือนผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 15,000 บาท/เดือน การเพิ่มเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันได ช่วยให้ผู้ที่มียาได้น้อยสามารถดำรงชีพอยู่ได้ ภายใต้ภาวะที่ค่าครองชีพสูงขึ้นทุกปี

ปรับค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท	รายได้ไม่น้อยกว่า เดือนละ 15,000 บาท	เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แบบขั้นบันได
มีผลบังคับใช้ ทั่วประเทศ เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2556	เพิ่มรายได้ ข้าราชการและ พนักงานของรัฐ	ผู้สูงอายุได้รับ การดูแลกว่า 6.79 ล้านคน*

ลดรายจ่าย

การพักชำระหนี้ของเกษตรกรรายย่อยและผู้มีรายได้น้อย ซึ่งมีหนี้คงค้างต่ำกว่า 5 แสนบาทเป็นลูกหนี้ค้างชำระ ประมาณ 0.4 ล้านราย* และลูกหนี้สถานะปกติ ประมาณ 2.5 ล้านราย* เพื่อช่วยให้เกษตรกรและผู้มีรายได้น้อยสามารถลดค่าใช้จ่าย นำเงินส่วนที่เหลือจากการลดค่าใช้จ่ายไปเพิ่มการลงทุนให้เกิดรายได้มากขึ้น

การให้สินเชื่อในรูปแบบบัตรสินเชื่อเกษตรกร จำนวน 833,822 ใบ* เพื่อลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกร และลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานด้วยบัตรเครดิตพลังงาน NGV สำหรับรถรับจ้างขนส่งผู้โดยสารสาธารณะ จำนวน 22,800 ราย*

*หมายเหตุ ข้อมูลจากรายงานแสดงผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตามแนวนโยบายตามแนวนโยบายแห่งรัฐ รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ปีที่หนึ่ง (วันที่ 23 สิงหาคม 2554 ถึงวันที่ 23 สิงหาคม 2555)

สถานะโครงการเพื่อลดรายจ่ายของประชาชน

พักชำระหนี้ เกษตรกร	บัตรเครดิต เกษตรกร	บัตรเครดิต พลังงาน
ลูกหนี้เกษตรกรรายย่อย และประชาชนผู้มีรายได้น้อย ที่มีหนี้คงค้างต่ำกว่า 5 แสนบาท เป็นลูกหนี้สถานะค้างชำระ จำนวน 0.4 ล้านราย มูลค่าหนี้ 46,610 ล้านบาท และลูกหนี้สถานะปกติ จำนวน 2.3 ล้านราย มูลค่าหนี้ 263,730 ล้านบาท เพื่อช่วยให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิต ข้อมูล ณ วันที่ 31 ม.ค. 56 ที่มา: กระทรวงการคลัง	การให้สินเชื่อในรูปแบบบัตรสินเชื่อเกษตรกร จำนวน 2.1 ล้านใบ มีการใช้จ่ายผ่านบัตรแล้ว 2 พันล้านบาท ข้อมูล ณ เดือน ม.ค. 56 ที่มา: กระทรวงการคลัง	ผู้ถือบัตรเครดิตพลังงาน NGV จำนวน 60,400 ราย และผู้มีบัตรส่วนลด จำนวน 14,983 ราย รวมทั้งผู้ถือบัตรเครดิตพลังงานสำหรับรถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ จำนวน 2,934 ราย ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธ.ค. 55 ที่มา: กระทรวงพลังงาน

ขยายโอกาส

- การสร้างเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวต่อสถานการณ์ในประเทศเพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ 22.3 ล้านคนในปี 2555 และมีเป้าหมายการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว 2 ล้านล้านบาทภายในปี 2558
- ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ เช่น โครงการบ้านหลังแรก ให้ผู้มีรายได้น้อยมีโอกาสซื้อบ้านได้ง่ายขึ้น มีผู้ยื่นใช้สิทธิโครงการบ้านหลังแรกจำนวน 13,476 ราย (ข้อมูล ณ ก.พ. 56) และมีผู้ยื่นใช้สิทธิโครงการรถยนต์คันแรก 1,250,000 คัน (ข้อมูล ณ 31 ธ.ค. 55)

ความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจและประชาชนกลับมา

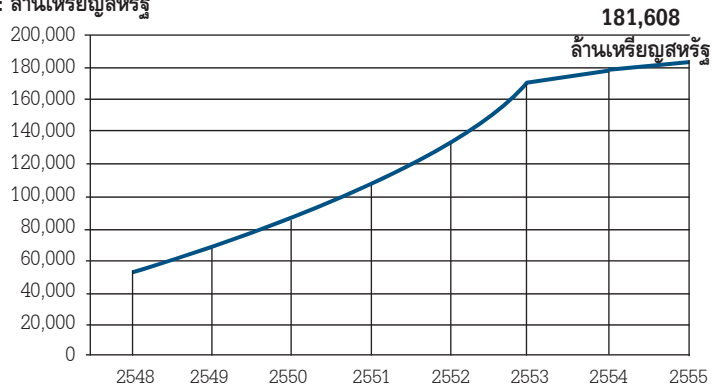
ดัชนีความเชื่อมั่นของนักธุรกิจและดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคมีแนวโน้มที่ดีขึ้น จึงแสดงให้เห็นว่า นักลงทุนและนักธุรกิจมีความมั่นใจต่อประเทศไทยมากขึ้น โดยภาคธุรกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมีนักลงทุนต่างชาติจำนวนมากยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ซึ่งมีจำนวนโครงการที่ขอรับส่งเสริมการลงทุนในปี 2555 สูงถึง 1.4 ล้านล้านบาท ขณะเดียวกันระดับทุนสำรองของประเทศก็เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องสะท้อนให้เห็นถึงความมั่นคงทางด้านสถานะการเงินของประเทศ โดยไทยมีทุนสำรองเพียงพออยู่ที่ร้อยละ 48 ของ GDP

ที่มา: BOI ข้อมูล ณ วันที่ 10 มกราคม 2556

ทุนสำรองระหว่างประเทศ

หน่วย: ล้านเหรียญสหรัฐ

ทุนสำรองระหว่างประเทศเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
และอยู่ในระดับ 1.8 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย ข้อมูล ณ วันที่ 4 มกราคม 2556

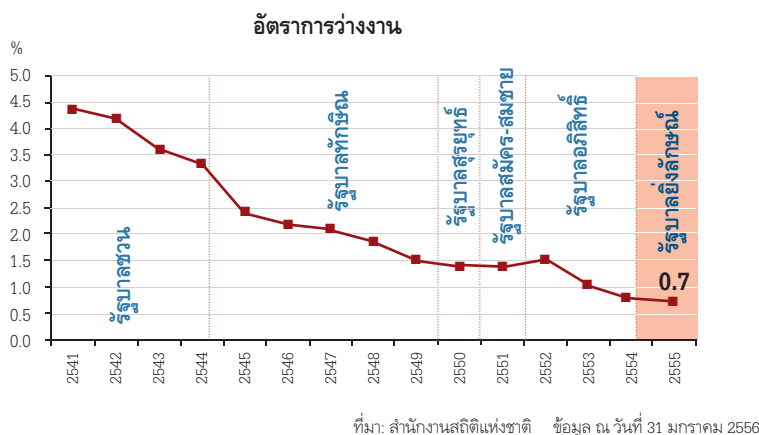
อัตราการว่างงานลดลง

แม้ว่าประเทศไทยยังคงมีอัตราการว่างงานในระดับร้อยละ 0.7 ซึ่งถือว่าเป็นระดับอัตราการว่างงานที่ต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานในบางอุตสาหกรรมที่ต้องการแรงงานฝีมือเฉพาะด้าน เช่น แรงงานจากภาคอาชีวศึกษาที่สามารถทำงานในระดับปฏิบัติการได้ ดังนั้น รัฐบาลจึงมีนโยบายลดอัตราการว่างงานและส่งเสริมให้มีการผลิตแรงงานให้ทำงานที่ตรงกับความต้องการของภาคธุรกิจที่กำลังขยายตัว เช่น

- การเพิ่มจำนวนแรงงานในระดับอาชีวศึกษาเข้าสู่อุตสาหกรรมที่กำลังแรงงานที่มีฝีมือในด้านช่างยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ เช่น อุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ และอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
- เพื่อรองรับความต้องการแรงงานของภาคอุตสาหกรรมและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เมื่อมีการเริ่มลงทุนวางระบบบริหาร

จัดการน้ำของประเทศภายใต้งบประมาณ 350,000 ล้านบาท จะทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มเติม กระทรวงแรงงานและกระทรวงศึกษาธิการวางแผนการพัฒนาแรงงานร่วมกัน เพื่อตอบสนองต่อแนวโน้มความต้องการแรงงานของแต่ละอุตสาหกรรมที่จะเติบโตในระดับที่สูงกว่าอดีตที่ผ่านมา

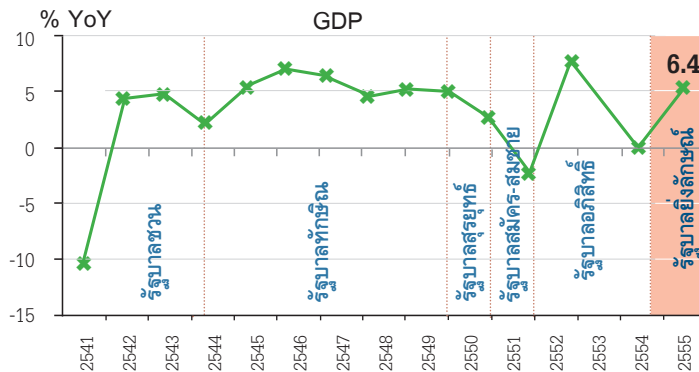
อัตราการว่างงานลดลงอย่างต่อเนื่อง ตามการฟื้นตัวของภาคธุรกิจ

ผลลัพธ์แรก: เศรษฐกิจฟื้นตัวอย่างรวดเร็วภายใน 6 เดือนหลังมหาอุทกภัย และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

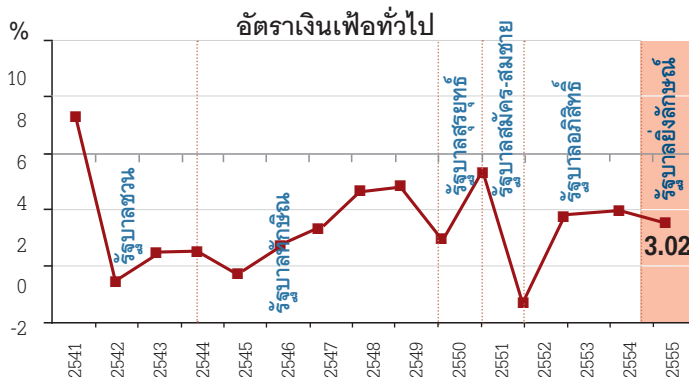
ความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากมหาอุทกภัยได้ส่งผลกระทบต่อทั้งภาคอุตสาหกรรม และภาคประชาชน ภาครัฐได้ร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ กอบกู้และพลิกฟื้นความเสียหายในเชิงเศรษฐกิจให้พลิกฟื้นภายในระยะเวลา 6 เดือน ทิศทางการเติบโตของ GDP สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง GDP ของประเทศไทย ปี 2555 เติบโตถึงร้อยละ 6.4 และอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 3.02

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพลังงาน กระทรวงมหาดไทย จะดำเนินการรักษาระดับอัตราเงินเฟ้อ นอกจากการควบคุมอัตราเงินเฟ้อ สิ่งที่รัฐบาลให้ความสำคัญคือ การทำให้ประชาชนมีรายได้ที่เหมาะสมกับระดับอัตราเงินเฟ้อ

ที่มา: สศช. ข้อมูล ณ วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2556

จากอุทกภัยทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเพียงร้อยละ 0.1 ในปี 2554 แต่ด้วยการดำเนินการของรัฐบาลทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว ในปี 2555 ขยายตัวถึงร้อยละ 6.4

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย ข้อมูล ณ วันที่ 2 มกราคม 2556

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (Headline Inflation) ยังอยู่ในเกณฑ์ดี โดยในปี 2555

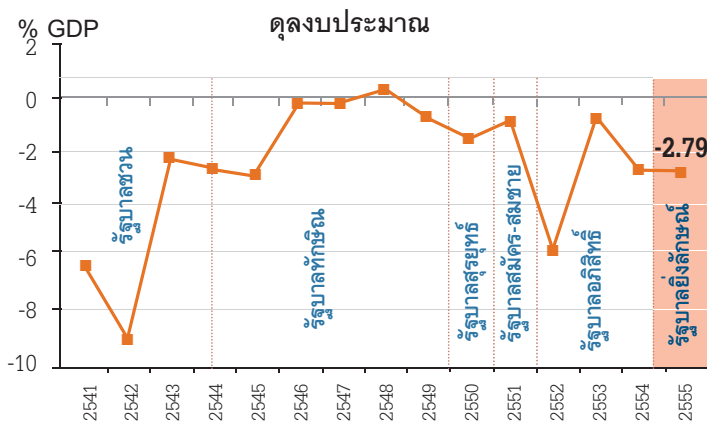
อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 3.02 เทียบกับร้อยละ 3.81 ในปี 2554

ดุลงบประมาณ มุ่งสู่การจัดทำงบประมาณแบบสมดุล

- ดุลงบประมาณขาดดุลอยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อชดเชยผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจยุโรป และจำเป็นต่อการฟื้นฟูผลกระทบจากเหตุการณ์อุทกภัยในปี 2554 โดยรัฐบาลมีนโยบายมุ่งสู่การจัดทำงบประมาณแบบสมดุล

- ปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณของประเทศให้มีประสิทธิภาพและปรับยุทธศาสตร์จัดสรรงบประมาณรายปีให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ ทั้งในระดับกระทรวง จังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงด้านยุทธศาสตร์และการจัดสรรงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพในทุกระดับ ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้

ดุลงบประมาณอยู่ในระดับที่เหมาะสม
จำเป็นต่อการชดเชยผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจยุโรปและฟื้นฟูประเทศ

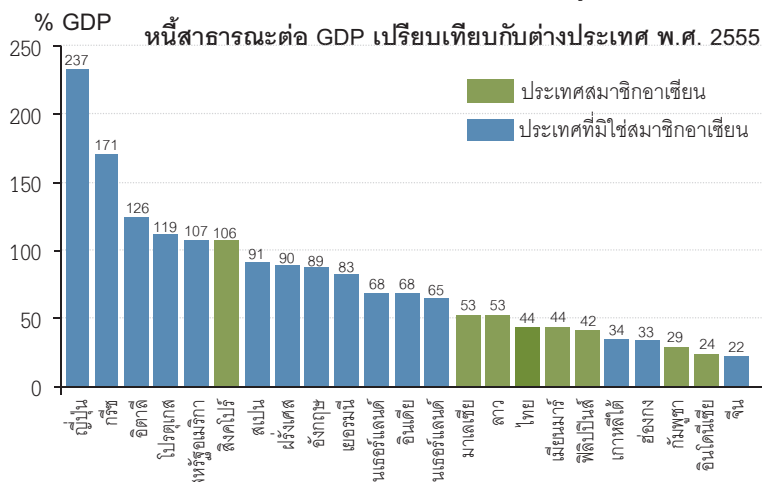
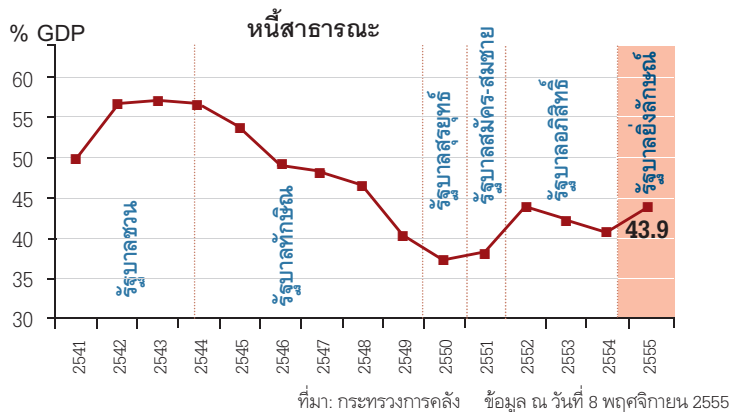
ที่มา: กระทรวงการคลัง ข้อมูล ณ วันที่ 24 ตุลาคม 2555

ดุลงบประมาณขาดดุลอยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อชดเชยผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจยุโรป และจำเป็นต่อการฟื้นฟูผลกระทบจากเหตุการณ์น้ำท่วมในปี 2554

หนี้สาธารณะอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง

ณ 30 กันยายน 2555 หนี้สาธารณะของประเทศอยู่ที่ระดับร้อยละ 43.9 ของ GDP ซึ่งเกิดจากความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการรักษาวินัยทางการคลังอย่างต่อเนื่อง เมื่อเทียบกับหนี้สาธารณะในอดีตพบว่ายังอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อเปรียบเทียบกับระดับหนี้สาธารณะของประเทศอื่นๆ พบว่าไทยมีหนี้สาธารณะในระดับต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ รัฐบาลจะรักษาระดับหนี้สาธารณะต่อ GDP ในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้เป็นจุดแข็งของประเทศต่อไป โดยจะควบคุมให้ระดับหนี้สาธารณะที่รวมการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง และการดำเนินนโยบายอื่นๆ ของรัฐบาลแล้ว อยู่ในระดับไม่เกินร้อยละ 50 ของ GDP ซึ่งยังอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังที่กำหนดระดับหนี้สาธารณะไม่เกินร้อยละ 60 ของ GDP

หนี้สาธารณะต่อ GDP เพิ่มขึ้นเล็กน้อยแต่ยังอยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่ผ่านมา

ที่มา: IMF - Fiscal Monitor (October 2012)

- หมายเหตุ: 1. ตัวเลขข้างต้นเป็นส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ณ สิ้นปี 2555 ที่ IMF ประมาณการไว้เมื่อเดือนตุลาคม 2555
2. สัดส่วนหนี้ของประเทศไทยคำนวณจากหนี้สาธารณะทั้งหมด (Public Debt) ในขณะที่ประเทศอื่นคำนวณจากหนี้ของรัฐบาล (General Government) เท่านั้น

หนี้สาธารณะปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยและยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของช่วงที่ผ่านมา และเมื่อเปรียบเทียบกับต่างประเทศ พบว่า ระดับหนี้สาธารณะของไทยยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สิงคโปร์, สเปน, ลาว, เมียนมาร์, มาเลเซีย, เวียดนาม และฟิลิปปินส์

ผลการดำเนินงานของรัฐบาล ในปีแรก

	 เด็กและวัยเรียน	 วัยทำงาน	 สังคมเศรษฐกิจ	 ภาครัฐกิจ
เพิ่มรายได้	- ศูนย์ Fix it Center 1 โรงเรียน 1 อาชีพ	- เพิ่มค่าแรง 300 บาท - เงินเดือน ป.ตรี 15,000 บาท ปวช. 9,000 บาท - จำหน่ายและพืชหลัก - ดูแลราคาสินค้าเกษตร	เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันได	- ส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ - ส่งเสริมการเพิ่มคุณภาพการผลิต - ส่งเสริมการตลาด/ช่องทางจำหน่าย OTOP - สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศส่งผลต่อความเชื่อมั่น
ลดรายจ่าย	- กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุน กรอ. 1 อำเภอ 1 ทุน	- พักหนี้เกษตรกร - บัตรสินเชื่อเกษตรกร - พักหนี้ครัวเรือน	- ดูแลค่าครองชีพ - ควบคุมราคาสินค้า - บัตรเครดิตพลังงาน - พัฒนาระบบประกันสุขภาพ - แพทย์ฉุกเฉิน	- ลดภาษีนิติบุคคลจาก 30% เป็น 23% - สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ - กองทุนพลังงานทดแทน
ขยายโอกาส	- เรียนรู้ผ่าน Tablet - กองทุนตั้งตัวได้	- รถคันแรก - บ้านหลังแรก - กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี	- กองทุนหมู่บ้าน - กองทุน SML - เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบทางการเมือง	- ช่วยเหลือ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย - พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่ม OTOP - ยกระดับ OTOP สู่ SMEs - การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การขับเคลื่อน
นโยบายรัฐบาล

ปีที่ 2

สร้างเศรษฐกิจและสังคมที่เข้มแข็ง

การดำเนินนโยบายในปีที่ 2

เร่งดำเนินการตามนโยบายที่เร่งด่วนของรัฐบาล 16 ข้อ ในการเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย และขยายโอกาส

การแก้ปัญหาเดิม

รัฐบาลจะดำเนินการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐานและปัญหาพื้นฐานแห่งประเทศเดิมที่เคยมีอยู่ เช่น การลงทุนป้องกันน้ำท่วมและการบริหารจัดการน้ำตาม พ.ร.ก. เงินกู้ 350,000 ล้านบาท การเข้าถึงน้ำประปาในภูมิภาค ซึ่งจะต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

การพัฒนาเพื่อสร้างรากฐานของประเทศ

รัฐบาลได้มีการวางยุทธศาสตร์ประเทศและมีการเชื่อมยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดและจังหวัดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ ให้มีการจัดอันดับความสำคัญของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ในระยะยาว โดยเริ่มดำเนินการทันทีในปี 2556 และจัดสรรงบประมาณปี 2557 เพื่อปรับสมดุลของประเทศ เช่น การเตรียมตัวสู่ประชาคมอาเซียน การปฏิรูปการศึกษา การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ การจัดทำเขตการใช้ที่ดิน รวมถึงการส่งเสริมปลูกป่าที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ประเทศไทยสามารถปรับสมดุลด้านสภาวะภูมิอากาศและสภาพสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง เร่งเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพของการค้า การลงทุน เพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ประเทศ

ยุทธศาสตร์ของประเทศวางอยู่บนหลักการในการต่อยอดรายได้จากฐานเดิม สร้างรายได้จากโอกาสใหม่ เพื่อความสมดุล และการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมี 4 ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
(Growth & Competitiveness)

ยุทธศาสตร์ที่ 1

การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (Growth & Competitiveness)

เป้าหมาย: เศรษฐกิจขยายตัว รายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้น

ในอดีตประเทศไทยถูกจัดอันดับให้อยู่ในกลุ่มประเทศรายได้ต่ำ ต่อมาภายหลังจากการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง ทำให้ในปัจจุบัน ประเทศไทยถูกจัดอันดับเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลาง (Upper Middle Income Country) ซึ่งทำให้สิทธิพิเศษ ความช่วยเหลือต่างๆ ที่ไทยเคยได้รับเมื่ออยู่ในกลุ่มรายได้ต่ำเริ่มลดลง ดังนั้น ทุกภาคส่วนจะต้องมีการปรับตัวรองรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เช่น ภาคเกษตรกรรม เตรียมความพร้อมในด้านผลกระทบการเปิดตลาดสินค้าเกษตรจากการเจรจาทางการค้าต่างๆ นอกจากนี้ ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ประเทศสามารถหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง คือการสร้างความสามารถในการแข่งขันระยะยาวเพื่อให้ประเทศเติบโตอย่างต่อเนื่อง

พัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคตและรักษาสถานอุตสาหกรรมการผลิต และการบริการเดิม

การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศต้องส่งเสริมบนรากฐานโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศที่มีคุณภาพ และสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนแบบหุ้นส่วนการพัฒนา บนพื้นฐานของการส่งเสริมผลประโยชน์ร่วมกัน จนกระทั่งสามารถแข่งขันบนเวทีโลกได้

- **การกำหนดและส่งเสริมอุตสาหกรรมในอนาคต** รัฐบาลกำหนดกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าให้เป็น

ที่ยอมรับในระดับสากล และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดใน
อนาคต โดยมีโครงการที่สำคัญ อาทิ

- ♦ **ศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเซีย**
เนื่องจากประเทศไทยได้รับการยอมรับให้เป็นศูนย์กลาง
การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ในอาเซียน และเป็น
หนึ่งในอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้หลักของประเทศ ดังนั้น
เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในอุตสาหกรรมรถยนต์
และการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ให้เติบโตอย่างยั่งยืนและมี
ขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้
รัฐบาลจะสนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์ทดสอบและวิจัย
พัฒนารถยนต์และชิ้นส่วน โดยเน้นการสร้างงานวิจัยและ
นวัตกรรมชิ้นใหม่เพื่อยกระดับมาตรฐานการผลิตรถยนต์
ในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
- ♦ **ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของอาเซียน** ที่ผ่านมามี
จำนวนผู้ป่วยจากประเทศกลุ่มอาเซียนและจากภูมิภาค
อื่นๆ ทั่วโลกเดินทางมารักษาและรับบริการด้านสุขภาพใน
ไทยมากขึ้น และมีความพึงพอใจการให้บริการด้าน
สุขภาพของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นประเทศไทย
จึงมีเป้าหมายในการเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ
ของภูมิภาคอาเซียนตอนล่าง ในขณะเดียวกันจะต้อง
ยกระดับการให้บริการด้านสุขภาพแก่คนไทยให้มีคุณภาพ
ดีขึ้น ซึ่งจะมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่ (1)
พัฒนาบริการทางการแพทย์ให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ
(2) พัฒนาการบริการวิชาการและฝึกอบรมนานาชาติ
ด้านการแพทย์สู่สากล และ (3) จัดตั้งศูนย์เพื่อพัฒนา

ส่งเสริม และรับรองมาตรฐานด้านสนับสนุนบริการสุขภาพ เป็นต้น

- ♦ นอกจากนี้ รัฐบาลพร้อมที่จะส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ๆ เพื่อเป็นแหล่งรายได้ใหม่ของประเทศ เช่น การเป็นศูนย์กลางการผลิตพลังงานสะอาดของอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตวัสดุชีวภาพ (Bio-Material) ของอาเซียน ศูนย์กลางอุตสาหกรรมอากาศยานของอาเซียน และเมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน รวมทั้งการเป็นผู้นำด้านการออกแบบ (Service Design) ของอาเซียน เป็นต้น

• **ยกระดับและรักษามาตรฐานอุตสาหกรรมเดิม** รัฐบาลจะมุ่งเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ลดต้นทุน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ โดยมีโครงการที่สำคัญ อาทิ

- ♦ **ศูนย์กลางการผลิตอาหารที่มีคุณภาพ (ครัวไทยสู่ครัวโลก)**
ไทยวางบทบาทเป็นประเทศชั้นนำในการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารของโลก โดยจะเพิ่มมูลค่าสินค้าและยกระดับผลผลิตทางการเกษตรให้เพิ่มมากขึ้น ควบคู่ไปกับการเป็นศูนย์กลางความมั่นคงทางอาหารของโลก เนื่องจากประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีแนวโน้มการขาดแคลนอาหาร ดังนั้น ยุทธศาสตร์ที่สำคัญคือการสร้างความมั่นคงทางอาหารให้กับประเทศและเพิ่มโอกาสให้ไทยได้ยกระดับให้เป็นศูนย์กลางความมั่นคงทางอาหารของโลกต่อไป

- **การพัฒนาอุตสาหกรรมหลักให้ประสบความสำเร็จ** จะต้องได้รับความร่วมมือจากการทำงานบูรณาการร่วมกันระหว่างกระทรวงและหน่วยงานต่างๆ โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบหลักเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แต่ละอุตสาหกรรมและมีหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องช่วยสนับสนุน รวมทั้งมีการบูรณาการของหน่วยงานระดับกระทรวงร่วมกับการปฏิบัติงานของผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อกำหนดพื้นที่จังหวัดที่มีศักยภาพในการสร้างศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมต่างๆ ในส่วนภูมิภาค

เพิ่มขีดความสามารถของ SMEs และ OTOP โดยเน้นการอาศัยพื้นฐานศักยภาพของแต่ละชุมชนเป็นหลัก รัฐบาลสนับสนุน OTOP ของวิสาหกิจชุมชนโดยจัดกลุ่มตามศักยภาพและประเภทสินค้าให้สามารถยกระดับสู่ธุรกิจ SMEs ในอนาคต การเพิ่มประสิทธิภาพของวิสาหกิจ OTOP และ SMEs จะต้องอาศัยหน่วยงานภาครัฐเข้ามามีบทบาทในการเป็นพี่เลี้ยงในแต่ละสาขาธุรกิจและรายสินค้ามากขึ้น เช่น กระทรวงอุตสาหกรรมบูรณาการการทำงานของกระทรวงที่เกี่ยวข้องเพื่อเสริมศักยภาพให้กับ SMEs ในแต่ละอุตสาหกรรม รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้า OTOP และการพัฒนามาตรฐานสินค้า OTOP เพิ่มงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมทำให้ OTOP แข็งแรงจนสามารถส่งออกได้

การเพิ่มความสำคัญงานวิจัยและการลดงานวิจัยซ้ำซ้อน โดยอาศัยการทำงานเชิงยุทธศาสตร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณทำให้เกิดการบูรณาการดำเนินงานพัฒนาวิจัยระหว่างหน่วยงานมากขึ้น โดยมีงานวิจัยที่มีอยู่มาต่อยอดสู่การใช้งานจริง และมีการทำงานวิจัยใหม่ที่พิจารณาจากความต้องการของภาคธุรกิจและความต้องการของตลาดเพิ่มเติม

การจัดการใช้ที่ดินของประเทศและการโซนนิ่ง จะทำให้ประเทศสามารถกำหนดการใช้ประโยชน์จากที่ดินในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศได้อย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดสรรพื้นที่เพาะปลูกพืชที่เหมาะสมกับสภาพดินและภูมิอากาศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และมีปริมาณสินค้าเกษตรสอดคล้องกับอุปสงค์และอุปทานของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศมีการจัดการการใช้ที่ดิน โดยกำหนดประเภทของการใช้งานอย่างชัดเจน เช่น เขตเกษตรกรรม ท่องเที่ยว อุตสาหกรรม ที่อยู่อาศัย และพื้นที่ป่าไม้ เป็นต้น

- การจัดการใช้ที่ดินประเทศเพื่อการเกษตร เชื่อมโยงแผนที่การใช้ที่ดินให้มีแผนที่มาตรฐานเดียวกัน ด้วยการบูรณาการแผนที่จากทุกกระทรวงโดยการนำเอาแผนที่ที่มีมาตราส่วนที่ละเอียดและเหมาะสมเป็นแผนที่ต้นแบบ (Master map) และให้กระทรวงและส่วนราชการอื่นๆ บันทึกข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมในแผนที่ต้นแบบ ทำให้รัฐบาลสามารถใช้แผนที่ดังกล่าวในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของประเทศในภาพรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การแก้ไขปัญหาการจัดสรรพื้นที่ทำกิน การแก้ไขปัญหาอุทกภัย การบริหารจัดการพื้นที่ทางการเกษตร และการบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตร เป็นต้น

การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ โครงสร้างพื้นฐาน พลังงาน และ ICT เพื่อทำให้เกิดการเชื่อมโยง (Connectivity) ทั้งภายในและต่างประเทศ

เป้าหมายหลักของการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน 2 ล้านล้านบาท

- ลดต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GDP ลดลงจากปัจจุบันไม่น้อยกว่า 2% และลดความสูญเสียจากน้ำมันเชื้อเพลิงไม่น้อยกว่า 100,000 ล้านบาท/ปี
- สัดส่วนผู้เดินทางระหว่างจังหวัดโดยรถยนต์ส่วนบุคคลลดลงจาก 59% เหลือ 40%
- สัดส่วนการขนส่งสินค้าทางรางเพิ่มขึ้นจาก 2.5% เป็น 5% ขนส่งทางน้ำเพิ่มขึ้นจาก 15% เป็น 19%
- สัดส่วนการเดินทางโดยรถไฟฟ้าเพิ่มขึ้นจาก 5% เป็น 30%
- ปริมาณผู้โดยสารทางรถไฟเพิ่มขึ้นจาก 45 ล้านคนเที่ยว/ปี เป็น 75 ล้านคนเที่ยว/ปี
- ลดระยะเวลาการเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปยังเมืองภูมิภาค ด้วยรถไฟความเร็วสูงภายในรัศมี 300 กม.จากกรุงเทพฯ ในระยะเวลาไม่เกิน 90 นาที จากเดิมที่ใช้เวลาเดินทางเฉลี่ย 3 ชั่วโมง

ยุทธศาสตร์ที่ 2

การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth)

เป้าหมาย: ลดความยากจน ให้มีการกระจายรายได้มากขึ้น

และลดช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจน

• **การลดความเหลื่อมล้ำ** ลักษณะการกระจายของรายได้ของประชากรในประเทศไทยเปรียบเสมือนสามเหลี่ยมปิรามิด รัฐบาลมีนโยบายที่จะยกระดับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชากรส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งอยู่ในระดับฐานของปิรามิด โดยเน้นการสร้างรายได้ใหม่และเพิ่มระดับโอกาสในการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน สาธารณูปโภคต่างๆ ระบบขนส่งคมนาคม ระบบการศึกษาที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพที่เท่าเทียมกันสำหรับประชากรที่ยังขาดโอกาสและความเสมอภาค ซึ่งถือเป็นการดำเนินการพื้นฐานแห่งรัฐ และลดความเหลื่อมล้ำให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสในสังคมให้ได้รับความเสมอภาค ส่งผลกระทบต่อกลุ่มถึงความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง

สร้างโอกาส
ในการสร้าง
อาชีพ/รายได้

เข้าถึงระบบ
ยุติธรรม

บริการ
สาธารณสุข
ที่มีคุณภาพ

การคุ้มครอง
ทางสังคม

• **การปฏิรูปการศึกษา** เพื่อพัฒนาระบบการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของระบบแรงงานและภาคธุรกิจในอนาคตส่งผลให้อัตราการว่างงานลดลง มีการใช้ทรัพยากรบุคคลของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาหลักสูตรการศึกษา นำเทคโนโลยี

มาทำให้หลักสูตรน่าสนใจและทันสมัยเปลี่ยนแปลงให้ทันกับยุคสมัย การพัฒนาโรงเรียน สถานศึกษาให้เอื้ออำนวย การศึกษาต้องไม่จำกัดอยู่เพียงในห้องเรียน ยกย่องมาตรฐานวิชาชีพครู การพัฒนาให้อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติและมีความภาคภูมิใจในการประกอบอาชีพพ่อแม่และแม่พิมพ์ของชาติ ในขณะเดียวกันรัฐบาลจะพัฒนาระบบการผลิตนักศึกษาและบัณฑิตที่ตอบสนองต่อความต้องการภาคเอกชนมากยิ่งขึ้น ควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม การสร้างเอกลักษณ์ของไทย รวมทั้งวิธีการเรียนการสอนที่นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มากขึ้น นอกจากนี้รัฐบาลส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสถานศึกษาเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานในระดับภูมิภาคและท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ เช่น การผลิตบุคลากรส่งเสริมทักษะแรงงานเฉพาะด้านหรือจัดตั้งโรงเรียนหัตถกรรมตามพื้นที่จังหวัดที่มีศักยภาพ เพื่อนำไปบูรณาการกับเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นได้

• **การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม** ซึ่งจัดเป็นพื้นฐานแห่งรัฐที่ต้องการเห็นความเสมอภาคเท่าเทียมกันของทุกคนภายใต้รัฐธรรมนูญในด้านต่างๆ เช่น ด้านสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ ขยายโอกาสการเข้าถึงสิทธิและคุ้มครองทางสังคมแก่กลุ่มเสี่ยงเพื่อป้องกัน

ปัญหาการค้ำมนุษย์ พัฒนาระบบยุติธรรมลดความเหลื่อมล้ำ จัดสวัสดิการและการคุ้มครองผู้ด้อยโอกาส และคนพิการ รวมทั้งพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขทุกระดับให้มีความเท่าเทียม

- **การดูแลผู้สูงอายุ** ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ดังนั้น รัฐบาลจำเป็นต้องศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลช่วงอายุของประชากรไทยและเตรียมความพร้อมสำหรับการกำหนดแผนดูแลผู้สูงอายุอย่างมีประสิทธิภาพและปรับนโยบายประชากรศาสตร์ให้เหมาะสม

นอกจากนี้ ข้าราชการในระบบราชการมีแนวโน้มการเกษียณอายุราชการเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องพัฒนาข้าราชการรุ่นใหม่และวางแผนการจัดสรรอัตรากำลังคนภาครัฐให้เหมาะสมและทันต่อสถานการณ์

- **เด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส** ดำเนินแผนการบูรณาการการทำงาน ของส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ เพื่อพัฒนาระบบสวัสดิการให้สามารถช่วยเหลือกลุ่มเด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส แรงงานโยกย้ายถิ่นและกลุ่มเสี่ยง เพื่อป้องกันปัญหาการค้ำมนุษย์ให้มากขึ้น เน้นระบบการส่งต่อข้อมูลระหว่างหน่วยงานด้านการประกันสุขภาพและระบบการช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิของเด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาสหรือเหยื่อจากการถูกละเมิดสิทธิอย่างเบ็ดเสร็จร่วมกับเครือข่ายของภาคเอกชนและหน่วยงานภาคประชาชน เพื่อ

ให้ประชาชนสามารถติดต่อขอใช้บริการหรือขอความช่วยเหลือได้ทุกส่วนของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเพิ่มการดูแลแรงงานจากประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น สวัสดิการด้านการพยาบาลและการศึกษา เป็นต้น

รัฐบาลเร่งรัดให้มีการลดปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมหรือคุณแม่วัยใส และส่งเสริมสตรีให้มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น นอกจากนี้ รัฐบาลยังให้ความสำคัญในการสร้างความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคมในทุกช่วงอายุคน ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยชรา ให้ความสำคัญกับทารกที่อยู่ในครรภ์มารดาจนถึงอายุ 3 ปี ให้ผู้ด้อยโอกาสสามารถให้นมลูกได้อย่างถูกสุขลักษณะ จัดตั้งศูนย์เด็กเล็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กอายุ 3-7 ปี เป็นต้น

- **การพัฒนาคุณภาพชีวิตและวัฒนธรรม** การพัฒนาคุณภาพชีวิตและวัฒนธรรมของประเทศควรมีทิศทางเดียวกัน และควรทำความเข้าใจและรู้จักวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลตั้งเป้าหมายในการส่งเสริมและประยุกต์วัฒนธรรมไทยมาปรับใช้เพื่อเสริมศักยภาพอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้กลายเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และนำอุตสาหกรรมบันเทิงมาช่วยสนับสนุนด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้กับวัฒนธรรมไทยโดยเฉพาะวัฒนธรรมพื้นบ้านในแต่ละท้องถิ่นของไทย

- **การผลิตและพัฒนาแรงงานและผู้ประกอบการ** ผลิตแรงงานให้มีปริมาณและความสามารถตรงกับความต้องการของตลาด พัฒนาภาษาอาเซียนสำหรับแรงงานวิชาชีพ เพื่อให้ตรงกับความต้องการแรงงานของประเทศในอาเซียน พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับอาเซียน และพัฒนาศักยภาพบุคลากรสาขาวิชาชีพบริการสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3

การสร้างการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth)

เป้าหมาย: ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และพัฒนาเศรษฐกิจ
ควบคู่ไปกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

การสร้างการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รัฐบาลน้อมนำแนวพระราชดำริการปลูกป่ามาใช้ ให้มนุษย์อยู่กับป่าและธรรมชาติอย่างสอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อบรรเทาปัญหาทางสังคมและสิ่งแวดล้อมอันเป็นผลมาจากการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของประเทศต่างๆ ทั่วโลก จนทำให้สภาพสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพที่ลดต่ำลงเรื่อยๆ ดังนั้น รัฐบาลจึงเน้นนโยบายการพัฒนาประเทศให้เติบโตควบคู่ไปกับการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งประชาชนมีความต้องการที่จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ภาครัฐตั้งเป้าหมายในการพัฒนาประเทศให้เกิดการเติบโตแบบสมดุล เช่น การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว สร้าง Green City และนำไปสู่ Green Growth Economy เพื่อเป็นแหล่งรายได้ใหม่ของประเทศ

- **การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก** ลดการใช้พลังงานในภาคอุตสาหกรรม ขนส่ง และครัวเรือน รวมทั้งสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน
- **การบริหารจัดการภัยพิบัติ และการบริหารจัดการน้ำ** รัฐบาลได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ไขปัญหาภัยพิบัติต่างๆ เน้นยุทธศาสตร์ในเชิงรุกจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเพื่อสั่งการโดยตรงสู่พื้นที่ประสบภัยต่างๆ เช่น อุทกภัย ภัยแล้ง และภัยหนาว ได้อย่างทันท่วงที รวมทั้งให้มีการบูรณาการการลงทุนการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับแผนงานป้องกันภัยพิบัติในกรณีต่างๆ

• **การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศที่ต้องพัฒนาควบคู่กับการรักษาสิ่งแวดล้อม** เป็นปัจจัยที่ช่วยเชื่อมประสานยุทธศาสตร์การเติบโตแบบสมดุล เช่น การพัฒนาวิจัยเพิ่มผลผลิตและเชื่อมการสร้างรายได้กับสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ รัฐบาลส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเข้าใจความสำคัญของสิ่งแวดล้อม มีความตระหนักและต้องการมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติของประเทศ

• **นโยบายการเงินการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม** จัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยมลพิษเพื่อให้ภาคเอกชนตระหนักถึงเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น นอกจากนี้ รัฐบาลได้กำหนดนโยบายภาษีเพื่อลดการใช้พลังงานหรือส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ประหยัดพลังงานเพิ่มมากขึ้น

• **พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ** อุตสาหกรรมเชิงนิเวศจะเป็นอุตสาหกรรม New Growth ของประเทศในอนาคตรัฐบาลร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดทิศทางการใช้พลังงานในภาคอุตสาหกรรมและการใช้พืชพลังงานเพื่อส่งเสริมการปลูกพืชดังกล่าวในระยะยาวอย่างเป็นระบบ

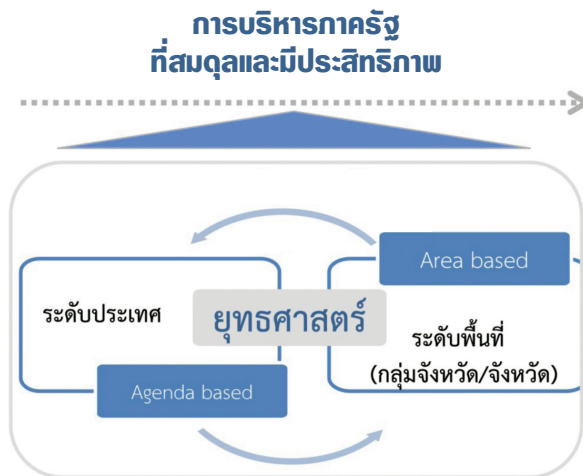

ยุทธศาสตร์ที่ 4

การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ (Internal Process)

เป้าหมาย: กลไกภาครัฐมีประสิทธิภาพ โปร่งใส

การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ จะช่วยปรับยุทธศาสตร์ทั้งสามข้างต้นเข้าด้วยกันอย่างมีสมดุลและสร้างการเติบโตของประเทศอย่างมีคุณภาพ การปรับสมดุลของระบบการบริหารจัดการภาครัฐช่วยให้การเติบโตของประเทศที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอยู่บนพื้นฐานที่ลดความเหลื่อมล้ำของประชากร ในอีกมิติหนึ่ง ย่อมกล่าวได้ว่าประเทศไทยกำลังน้อมนำพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภายใต้แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ คือการปรับความสมดุลในทุกมิติทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกัน ซึ่งจะอาศัยพื้นฐานของการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐเป็นจุดเริ่มต้นการทำงานเชิงยุทธศาสตร์ที่มีสมดุลและเชื่อมต่อกันอย่างครบวงจร

- **การปรับโครงสร้างระบบราชการ** โดยพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลอย่างครอบคลุมตั้งแต่การวางแผนอัตรากำลังบรรจุ การสร้างเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ การหมุนเวียนตำแหน่งหน้าที่ การทดแทนตำแหน่ง การประเมินผลงาน การเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว

- **การพัฒนา e-Government** การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการลดปริมาณงานที่มีความซ้ำซ้อนต่างๆ ให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ทั้งในระดับการทำงานของรัฐบาล ส่วนราชการ และการให้บริการกับภาคเอกชน และประชาชน

- **พัฒนากฎหมาย** ปฏิรูประบบกฎหมายเพื่อส่งเสริม “หลักนิติธรรม” เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พัฒนามาตรฐานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายเพื่อสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ เช่น กฎหมายส่งเสริมการลงทุน เป็นต้น

- **การแก้ไขปัญหาความมั่นคง** โดยเฉพาะเรื่องของจังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องมีการบูรณาการยุทธศาสตร์จังหวัดชายแดนภาคใต้

ซึ่งมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก โดยมีศูนย์ปฏิบัติการคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศปก.กปต.) เป็นผู้กำหนดและประสานยุทธศาสตร์จังหวัดต่างๆ ในพื้นที่ตามความเหมาะสมในสามด้าน คือ 1) ด้านการจัดการความไม่สงบในพื้นที่ 2) ด้านความมั่นคง และ 3) ด้านการพัฒนาพื้นที่ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่ที่มีปัญหาความไม่สงบจะปฏิบัติงานส่วนหน้าเพื่อสนับสนุนการทำงานของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ซึ่งดำเนินการประสานงานด้านความมั่นคง สำหรับการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาพื้นที่และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการในการพัฒนาพื้นที่เป็นหลัก

• **การบูรณาการเชิงพื้นที่** โดยกำหนดยุทธศาสตร์สามระดับ คือ 1) ระดับประเทศ 2) ระดับกระทรวง 3) ระดับจังหวัดรวมถึงส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ยุทธศาสตร์และนโยบายของประเทศถ่ายทอดสู่การปฏิบัติในระดับกลุ่มจังหวัด จังหวัดและท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์เพื่อให้การพัฒนาของทั้งสามระดับมีความสอดคล้องกัน ผู้ว่าราชการจังหวัด

จะมีส่วนช่วยปรับและเชื่อมประสานยุทธศาสตร์จังหวัดให้มีความเด่นชัดโดดเด่นและไม่แข่งขันกันเอง เพื่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งรัฐบาลได้จัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการและการระดมสมองอย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากการทำงานร่วมกันของรัฐบาลและกระทรวงต่างๆ ถ่ายทอดสู่ยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดและจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้มีนโยบายในการทำงานอย่างบูรณาการ เพื่อให้มีการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจและการท่องเที่ยว การจัดการด้านการใช้พลังงานของจังหวัดอย่างครบวงจร รวมทั้งมีการจัดสรรงบประมาณสู่ระดับพื้นที่

- **การแก้ปัญหาคอร์รัปชัน** ปรับกระบวนการในการทำงานเพื่อลดช่องว่างที่ทำให้เกิดการทุจริต ลดความเสี่ยงต่างๆ ด้วยวิธีการ 1) ใช้หลักธรรมาภิบาลเพื่อสร้างความโปร่งใสในภาครัฐ 2) นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ตรวจสอบตั้งแต่ต้นทางภายใต้การปฏิบัติงานทุกกระทรวงและส่วนราชการ และ 3) ให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและลดการทุจริตคอร์รัปชันลง

เรื่องเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ

ก่อนเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558

เป้าหมาย: เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
สร้างเอกภาพและความมั่นคงของอาเซียน

- **การสร้างความพร้อมเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน** รัฐบาลจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอเพื่อพัฒนาสร้างความพร้อมให้กับประชาชนทุกคนทุกภูมิภาคทั่วประเทศในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่น การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาสำคัญอื่นๆ ในอาเซียน รวมทั้งการจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานวิชาชีพ การจัดตั้ง ASEAN Unit บริหารจัดการรวมศูนย์ทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน เพื่อสนับสนุนและช่วยเหลือเยียวยาให้แต่ละอุตสาหกรรมที่ยังจำเป็นต้องปรับตัว สามารถพัฒนาธุรกิจให้แข่งขันได้ในระยะยาว

- **การปรับกฎระเบียบเพื่อลดอุปสรรคการค้าและการลงทุน** เพื่อปรับปรุงข้อกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการลงทุนให้มีความสอดคล้องกันมากขึ้น เนื่องจากกฎระเบียบต่างๆ มีส่วนราชการจำนวนมากที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องกัน ดังนั้น จึงต้องวิเคราะห์กฎระเบียบเหล่านั้นร่วมกันเพื่อลดปัญหา อุปสรรค ให้เอื้อต่อการทำงานและการลงทุนภายใต้ประชาคมอาเซียน รวมถึงการออกกฎระเบียบที่เป็นสากลและนานาชาติยอมรับ

- **การพัฒนาด่านและเมืองชายแดนด้วยระบบ National Single Window** เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากร การส่งสินค้าผ่านด่านชายแดนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยบูรณาการการทำงานของกรมศุลกากรและสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลทั้งในส่วนของการค้าและความมั่นคง เพื่อการพัฒนาและการวางแผนการรับมือการเคลื่อนย้ายแรงงาน ซึ่งรวมไปถึงการจัดการระบบสาธารณสุขและการศึกษาให้กับแรงงานอาเซียนที่ย้ายถิ่นฐานเข้ามาในประเทศไทย และกรณีคนลักลอบเข้าเมือง

นโยบายการคลังเพื่อยกระดับ ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

- รัฐบาลมุ่งพัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ เพื่อวางโครงสร้างพื้นฐานของประเทศทั้งระบบทางราง ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ภายใต้การลงทุนระยะยาวประมาณ 7 ปี ในกรอบวงเงิน 2 ล้านล้านบาท โดยการลงทุนดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อฐานะทางการคลังของประเทศ โดยระดับหนี้สาธารณะต่อ GDP จะไม่เกินร้อยละ 50 ในช่วงระยะการลงทุน ซึ่งอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังที่ร้อยละ 60 ของ GDP ส่งผลให้ประเทศไทยเกิดการพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันได้ในที่สุด

เป้าหมายสู่สมดุล และการลงทุน ที่จะทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจ มีศักยภาพและเติบโตอย่างยั่งยืน

- รัฐบาลมีแผนที่จะปรับแผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีให้เข้าสู่ประมาณแบบสมดุล โดยมีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายที่สมดุลกับรายรับ ซึ่งจะเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้ประเทศไทยสามารถขยับขึ้นมาเป็นประเทศที่มีความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจประเทศหนึ่งในโลก
- รัฐบาลมีนโยบายรักษาระดับหนี้สาธารณะให้อยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง เพื่อแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการคลังอย่างเข้มแข็ง

ฐานะทางการคลังของประเทศไทย ยังคงแข็งแกร่งมีเสถียรภาพ

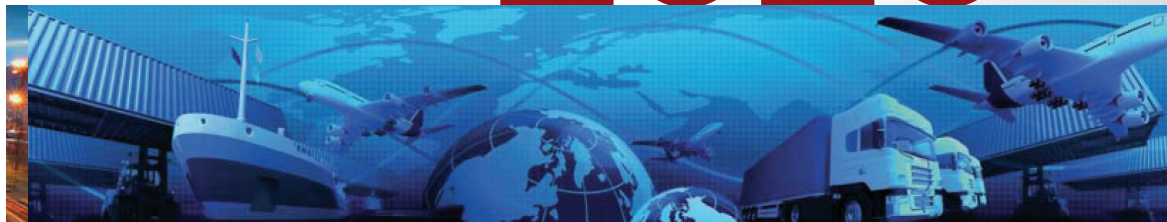
ที่มา: สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ, กระทรวงการคลัง

ก้าวใหม่
เชื่อมไทยสู่โลก
การลงทุนของประชาชน
...เพื่อประชาชน

ไทยแลนด์ 2020

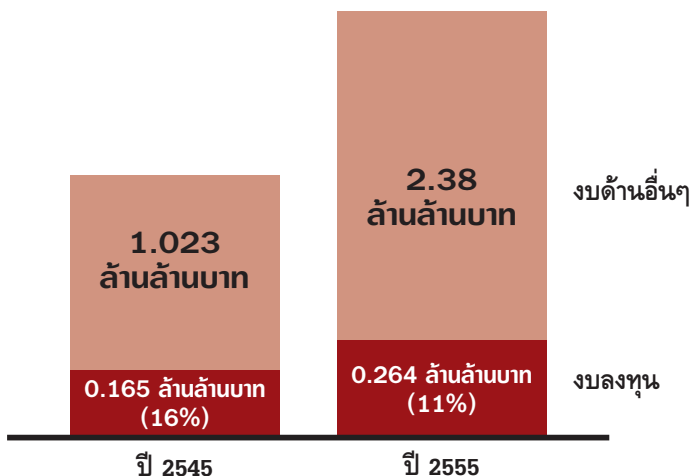
“ยุทธศาสตร์ของการพัฒนา**โครงสร้างพื้นฐาน**
ของประเทศมีเป้าหมายเพื่อสร้าง**เครือข่ายความเชื่อมโยง**
(Connectivity) หมายถึงการ**พัฒนาเครือข่ายขนส่ง**
เครือข่ายสารสนเทศ เครือข่ายพลังงาน

การเชื่อมโยงไทยกับเพื่อนบ้าน **ทั้งเศรษฐกิจ วิถีชีวิต**
และวัฒนธรรม เรา จะเห็นการกระจายความเจริญ
จากการลงทุนวางรากฐาน**พัฒนาประเทศ**
โดยเน้นความคุ้มค่าทาง**เศรษฐกิจ”**

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

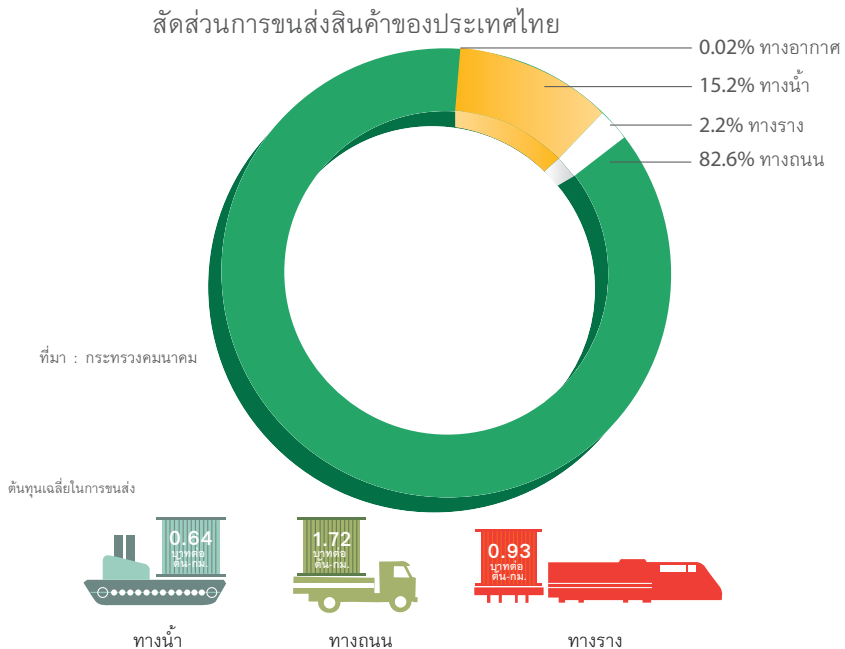
การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ และโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ

การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งของประเทศ เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถปรับเปลี่ยนการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและเติบโตได้อย่างก้าวกระโดดในช่วงกว่า 10 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ในสัดส่วนที่น้อย เมื่อเทียบกับจำนวนงบประมาณแผ่นดินในปี 2555 ซึ่งถึงแม้จะมีงบประมาณสูงถึง 2.4 ล้านล้านบาท แต่ปรากฏว่ามีงบลงทุนเพิ่มขึ้นจาก 10 ปีที่แล้วเพียง 1 แสนล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 11 ของงบประมาณแผ่นดินทั้งหมดจากเดิมที่มีสัดส่วนงบลงทุนในปี 2545 สูงถึงร้อยละ 16 ของงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

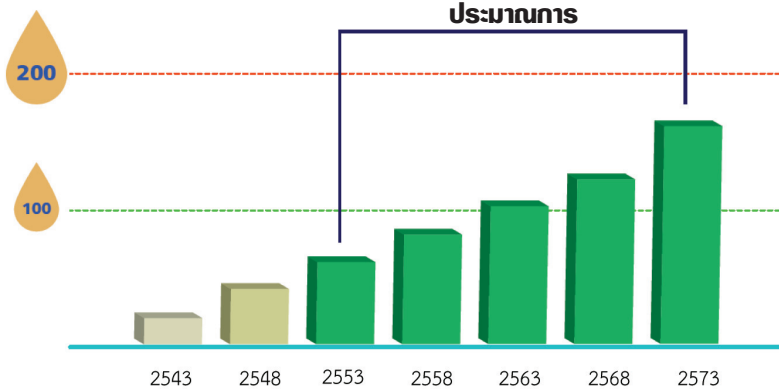

ที่มา: กระทรวงการคลัง

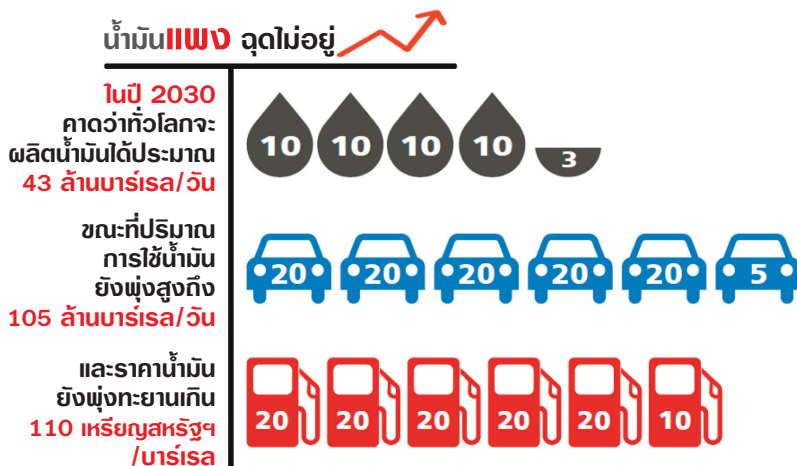
สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ต้นทุนทางเศรษฐกิจของประเทศปรับตัวสูงขึ้น คือ รูปแบบการใช้ระบบขนส่งสินค้าทางถนนของไทยที่มีการขนส่งมากถึงร้อยละ 82.6 ของรูปแบบการขนส่งทั้งหมด ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศต่อ GDP อยู่ในระดับสูงถึงร้อยละ 15.2 ทั้งนี้จากการพึ่งพาระบบขนส่งทางถนนเป็นหลักทำให้ประเทศมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสัดส่วนการใช้น้ำมันสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยในปี 2554 พบว่า ภาคการขนส่งมีสัดส่วนการใช้น้ำมันสูงถึงร้อยละ 35 ของปริมาณการใช้้ำมันทั้งประเทศ หรือคิดเป็นมูลค่ากว่า 700,000 ล้านบาทต่อปี

ราคาน้ำมัน
เหรียญสหรัฐฯ/
บาร์เรล

ที่มา: กระทรวงคมนาคม

ที่มา: กระทรวงคมนาคม

คุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ และขนส่งของประเทศลดลง

เนื่องจากคุณภาพของระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์และขนส่งของประเทศลดลงและด้อยกว่าหลายประเทศ เช่น คุณภาพของระบบถนนซึ่งเป็นการขนส่งหลักของไทยอยู่ในอันดับที่ 39 ในขณะที่ประเทศในกลุ่มอาเซียน อาทิ สิงคโปร์และมาเลเซีย อยู่ในอันดับที่ 3 และ 27 ตามลำดับ ส่งผลทำให้ความสามารถในการแข่งขันของประเทศถดถอยลงโดยเฉพาะประเด็นความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐาน

อันดับคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้อยกว่าหลายประเทศ

ประเทศ	 คุณภาพถนน	 คุณภาพราง	 คุณภาพท่าเรือ	 คุณภาพท่าอากาศยาน
 ฮ่องกง	[8]	[3]	[3]	[2]
 สิงคโปร์	[3]	[5]	[2]	[1]
 เกาหลีใต้	[17]	[10]	[20]	[26]
 ไต้หวัน	[21]	[11]	[29]	[44]
 มาเลเซีย	[27]	[17]	[21]	[24]
 ไทย	[39]	[65]	[56]	[33]

ที่มา : The Global Competitiveness Report 2555 - 2556

Thailand 2020 การเชื่อมโยงไทยสู่โลก ด้วย Connectivity

เพื่อให้ประเทศสามารถฟื้นฝ่าวิกฤตด้านโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในอนาคตที่กำลังคืบคลานเข้ามา รัฐบาลจึงได้มีแนวคิดในการพัฒนาประเทศโดยการลงทุนครั้งใหม่ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศภายใต้วงเงินลงทุน 2 ล้านล้านบาท ในระยะเวลา 7 ปี (2556-2563) เพื่อสร้างโอกาส สร้างรายได้ใหม่ จากโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทุกรูปแบบที่สามารถเชื่อมต่อระหว่างเมืองเศรษฐกิจหลักทั้งภายในประเทศและต่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งจะส่งผลให้ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศลดลงและสนับสนุนให้ไทยมีความพร้อมในด้านภูมิศาสตร์ สามารถก้าวไปสู่ “ศูนย์กลางระบบขนส่งและโลจิสติกส์แห่งภูมิภาคอาเซียน” อย่างเต็มภาคภูมิ

การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานในครั้งนี้ จะเป็นการเปลี่ยนโฉมหน้าของเศรษฐกิจประเทศ ทำให้ประเทศไทยจะสามารถลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ต่อ GDP จากปัจจุบันลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 และลดความสูญเสียจากการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงไม่น้อยกว่า 100,000 ล้านบาท/ปี เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญไปยังเมืองต่างๆ ประชาชนสามารถเดินทางได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีเวลาให้กับครอบครัวมากขึ้น

การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในครั้งนี้ เป็นการลงทุนครั้งสำคัญของประเทศ เพื่อให้ประชาชนมีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างทั่วถึง ประเทศไทยจะได้รับการพัฒนาศักยภาพในทุกๆ ระดับ อาทิ การท่องเที่ยวที่จะยกระดับการให้บริการและความสะดวกในการเดินทาง การขนส่งสินค้าที่รวดเร็วและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรของไทยให้มากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการตัดสินใจของนักลงทุนต่างประเทศในการเลือกลงทุน

ในประเทศไทยในอนาคต ประเทศจะสามารถรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะความผันผวนทางวิกฤตเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศคู่ค้าหลักของไทย ในขณะที่เศรษฐกิจโลกกำลังเคลื่อนย้ายสู่ภูมิภาคเอเชีย กลุ่มประเทศเกิดใหม่ เช่น จีน อินเดีย ยุโรปตะวันออก ละตินอเมริกา และแอฟริกา กลายเป็นกลุ่มประเทศที่ได้รับการจับตามองมากขึ้น รวมทั้งประเทศไทยที่จะต้องปรับเปลี่ยนตัวเองให้สามารถรองรับแนวโน้มทางเศรษฐกิจโลกที่กำลังเปลี่ยนไป

คาดการณ์อัตราเติบโตทางเศรษฐกิจ ปี 2556

ที่มา : IMF, World Economic Outlook, EUROSTAT, Trading Economics

ยุทธศาสตร์ด้านระบบขนส่ง โลจิสติกส์ และโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ

ยุทธศาสตร์ด้านระบบขนส่งโลจิสติกส์ และโครงสร้างพื้นฐานของประเทศจะเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพระบบการขนส่งภายในประเทศ และการสร้างโอกาสใหม่ด้านการค้าและการลงทุนซึ่งเกิดจากการเชื่อมต่อบริษัท การขนส่งใหม่ของไทยเข้ากับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค โดยมุ่งสู่การขนส่งทางรางและน้ำ เพื่อลดต้นทุนการขนส่งด้วยระบบถนน และเชื่อมโยงให้เป็นโครงข่ายของโครงสร้างพื้นฐานที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทั่วทุกเมืองหลักสำคัญๆ ของประเทศ และขยายออกไปสู่ด้านชายแดนที่เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น จะทำให้การขนส่งสินค้าและการเดินทางของผู้โดยสารภายในประเทศเกิดความสะดวก มีความคล่องตัวและประหยัดเวลามากขึ้น ทำให้สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้อย่างมหาศาล

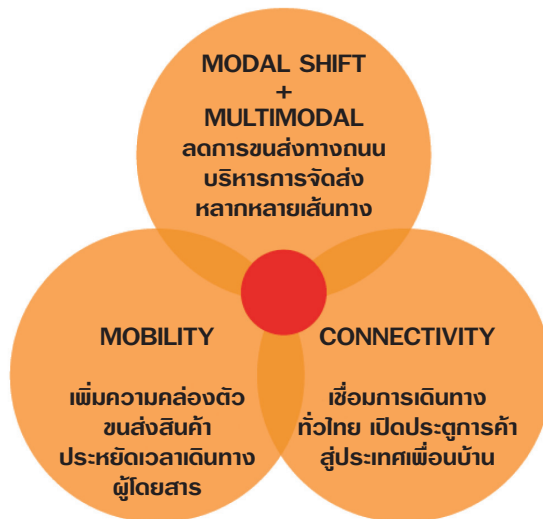
3 ยุทธศาสตร์นำไทยสู่ศูนย์กลางแห่งภูมิภาค

1. Modal Shift & Multimodal ลดใช้ถนน สร้างและเรือ การปรับเปลี่ยนรูปแบบขนส่งจากทางถนนมาสู่การขนส่งที่มีต้นทุนต่ำกว่า และมีการบริหารจัดการให้เกิดการเชื่อมต่อหลายช่องทางมากขึ้น (Modal Shift + Multimodal) ด้วยการปรับปรุงระบบการขนส่งทางรางและการขนส่งทางลำน้ำ และชายฝั่งเพื่อให้เป็นทางเลือกทดแทนการขนส่งทางถนนที่มีสัดส่วนถึงร้อยละ 86 จึงส่งผลให้การปรับขึ้นของราคาน้ำมันกระทบต่อต้นทุนการขนส่งของประเทศ

2. Connectivity เชื่อมราง รถ เรือ เครือข่ายกับโลก การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางและการขนส่งให้เชื่อมโยง (Connectivity) ศูนย์กลางของภูมิภาคทั่วประเทศและเชื่อมโยงบกับประเทศเพื่อนบ้าน ด้วยการพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูง

การพัฒนาโครงข่ายถนนและด้านการค้าชายแดน รวมทั้งการปรับปรุงท่าอากาศยานและท่าเรือ เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายการขนส่งเข้ากับโครงข่ายการผลิตในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว อีกทั้งก่อให้เกิดการกระจายรายได้จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวตั้งแต่ระดับเมืองไปจนถึงระดับภูมิภาค

3. Mobility ลดเวลาเดินทาง เพิ่มคุณภาพชีวิต การลงทุนเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการขนส่งเพื่อยกระดับความคล่องตัว (Mobility) และเพิ่มความสะดวกสบายและความปลอดภัยในการเดินทางสำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเมืองต่างๆ ให้สามารถเดินทางให้รวดเร็วมากขึ้นด้วยการเชื่อมต่อโครงข่ายเส้นทางถนนใหม่และการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนในเขตเมือง

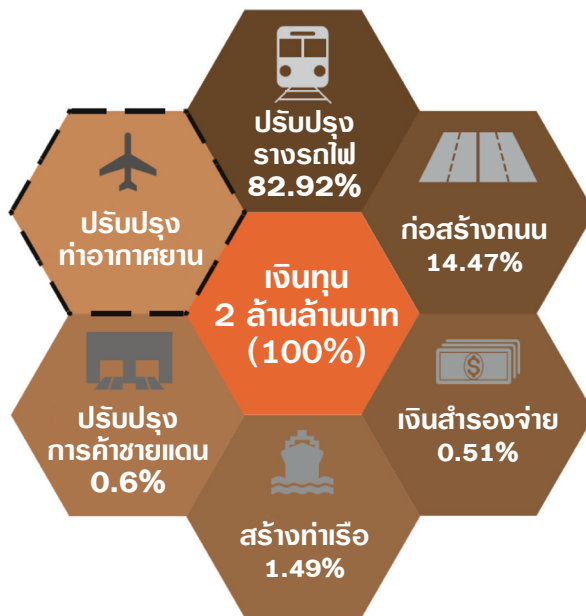

ที่มา : กระทรวงคมนาคม

แผนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เพื่อสร้างอนาคตใหม่ของไทย

จากยุทธศาสตร์ด้านระบบขนส่ง โลจิสติกส์ และโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ นำมาสู่ความต้องการในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานระบบขนส่งและโลจิสติกส์ของประเทศ พ.ศ. 2556 - 2563 โดยรัฐบาลจะจัดหาแหล่งเงินทุนนอกเหนืองบประมาณแผ่นดิน เพื่อการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในวงเงิน 2 ล้านล้านบาท เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงระบบการขนส่งของประเทศเพื่อลดต้นทุน และบรรเทาผลกระทบเนื่องจากราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น รวมทั้งการขยายการเชื่อมต่อกับระบบขนส่งโลจิสติกส์กับประเทศเพื่อนบ้าน

สำหรับรายละเอียดการลงทุนภายใต้วงเงิน 2 ล้านล้านบาท สามารถอธิบายจากภาพรวมทั้งหมดของการลงทุน ดังนี้

ที่มา : กระทรวงคมนาคม

การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งทางราง เพื่อพลิกโฉมไทยให้เป็นศูนย์กลางภูมิภาค

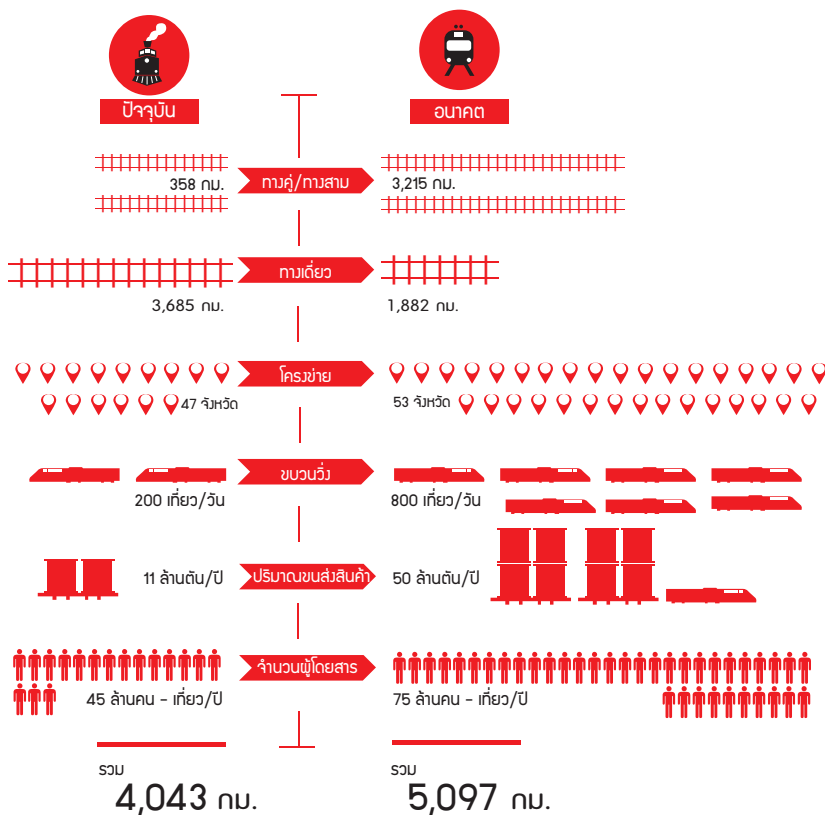
1. การเปลี่ยนระบบทางเดี่ยวเป็นทางคู่

ปัจจุบันโครงข่ายรถไฟไทยมีระยะทาง 4,043 กม. โดยแบ่งเป็นโครงข่ายทางคู่หรือทางสามระยะทาง 358 กม. และโครงข่ายทางเดี่ยว 3,685 กม. รถไฟสามารถขนส่งผู้โดยสารโดยใช้ความเร็วเฉลี่ยได้เพียง 60 กม./ชม. เท่านั้น และสามารถขนส่งสินค้าได้โดยความเร็วเฉลี่ยเพียง 39 กม./ชม. เนื่องจากโครงข่ายรถไฟส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 91 เป็นระบบทางเดี่ยว ซึ่งหากมีการลงทุนปรับปรุงพัฒนาระบบรางจากระบบทางเดี่ยวให้เป็นระบบทางคู่หรือทางสามเพิ่มเป็นระยะทางอีก 2,857 กม. จะทำให้รถไฟสามารถเร่งความเร็วได้เป็น 100 - 120 กม./ชม. และครอบคลุมพื้นที่ 53 จังหวัดจากเดิมที่มีเส้นทางรถไฟครอบคลุมพื้นที่เพียง 47 จังหวัดทั่วประเทศ

นอกจากนี้ การเพิ่มระบบทางคู่หรือทางสามจะช่วยขยายจำนวนขบวนรถไฟวิ่งเพิ่มขึ้นอีก 4 เท่าจาก 200 เที่ยว/วัน เป็น 800 เที่ยว/วัน เพิ่มปริมาณการขนส่งสินค้าจาก 11 ล้านตัน/ปี เป็น 50 ล้านตัน/ปี และเพิ่มจำนวนผู้โดยสาร 45 ล้านคน-เที่ยว/ปี เป็น 75 ล้านคน-เที่ยว/ปี ดังนั้น จะเห็นได้ว่าผลจากการปรับปรุงระบบรางของประเทศจะเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) การผลิตของประเทศ รวมทั้งช่วยเพิ่มประโยชน์และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้เพิ่มมากขึ้นอีกหลายเท่าตัว

2. การบุกเบิกเส้นทางรถไฟความเร็วสูง

คนไทยจะได้มีโอกาสสัมผัสรถไฟความเร็วสูง (High Speed Train) จำนวน 4 สายทาง ระยะทาง 1,447 กม. โดยคาดการณ์ว่าในปี 2565 จะสามารถสร้างรถไฟความเร็วสูงให้วิ่งผ่าน 21 จังหวัด จำนวน 200 เที่ยว/วัน และสามารถรับส่งผู้โดยสารได้ทั้งหมด 30 ล้านเที่ยว/ปี รถไฟความเร็วสูงจะวิ่งด้วยความเร็วสูงสุดถึง 250 กม./ชม. สามารถบริการผู้โดยสารที่

ที่มา : กระทรวงคมนาคม

เดินทางจากภาคกลางไปยังภาคเหนือได้ภายในระยะเวลาไม่เกิน 4 ชม. จากเดิมที่ต้องใช้เวลามากกว่า 12 ชม. เมื่อใช้รถไฟในระบบปัจจุบัน นอกเหนือจากนี้ ในอนาคตคนไทยจะสามารถเดินทางและขนส่งสินค้าที่มีมูลค่าสูงและเน่าเสียง่ายจากประเทศไทยไปยังประเทศเพื่อนบ้าน และเชื่อมต่อไปยังประเทศจีนตอนใต้และกลุ่มประเทศยุโรปได้ด้วยระบบรางที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน (Standard Gauge) ซึ่งมีความกว้างของรางขนาด 1.435 เมตร

3. การต่อรางรถไฟให้ครอบคลุมทั้งมหานคร

ปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีบริการรถไฟฟ้าระยะทางรวม 80 กม. รองรับผู้โดยสารประมาณ 9 แสนคน-เที่ยว/วัน ดังนั้น ในแผนการพัฒนาระบบรถไฟฟ้าจำนวน 10 สายทางซึ่งเป็นการเพิ่มสัดส่วนการเดินทางด้วยรถไฟฟ้าจากร้อยละ 5 เป็นร้อยละ 30 ของการเดินทางทั้งหมดจะส่งผลดีต่อการเดินทางของคนกรุงเทพฯ และปริมาณรถที่มีความรวดเร็วยิ่งขึ้น เนื่องจากรถไฟฟ้าใช้ความเร็วเฉลี่ยอยู่ที่ 40 กม./ชม. เมื่อเทียบกับการใช้รถยนต์เดินทางในเขตเมืองชั้นในซึ่งอยู่ที่ 16.3 - 23.5 กม./ชม. นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีแผนที่จะพัฒนาระบบตัวร่วมและจุดเชื่อมต่อการเดินทาง เพื่อให้ผู้โดยสารใช้ตัวเพียงใบเดียวสามารถใช้เดินทางในทั้งระบบรถไฟฟ้า รถเมล์ เรือ ทางด่วน และที่จอดรถ ซึ่งจะทำให้การเดินทางโดยสารระบบขนส่งมวลชนทั้งในกรุงเทพฯ และปริมาณรถมีความคล่องตัว ประหยัดเวลา และประหยัดพลังงานได้มากกว่า 15,000 ล้านบาท/ปี

การพัฒนากระบวนกรเพื่อนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของพื้นที่ต่างๆ

ในหลายประเทศ เมื่อการขนส่งทางรางกลับมามีบทบาทเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการสร้างความแตกต่างในการให้บริการและการสร้างจุดขายใหม่ ๆ ด้านความเร็ว ความตรงต่อเวลา และความปลอดภัย ซึ่งทำให้ผู้โดยสารรับรู้ถึงความแตกต่างและหันกลับมาเดินทางด้วยรถไฟมากขึ้น จะมีส่วนสำคัญที่ทำให้ระบบเศรษฐกิจในพื้นที่สามารถเพิ่มมูลค่าขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเพิ่มการเจริญเติบโตให้กับชุมชนหรือเมืองขนาดเล็กที่ห่างไกลให้สามารถขยายตัวได้จากการจัดทำเส้นทางทางท่องเที่ยว การจำหน่ายสินค้าท้องถิ่น และผลผลิตทางการเกษตรที่สถานีรถไฟ ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า ตลอดจนที่พักอาศัย ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ให้กับท้องถิ่นและเป็นแรงจูงใจให้เอกชนรู้สึกหวงแหน และอนุรักษ์เอกลักษณ์ของชุมชนผ่านคุณภาพของสินค้าและบริการให้อยู่ในระดับที่ดีและน่าประทับใจอย่างต่อเนื่อง

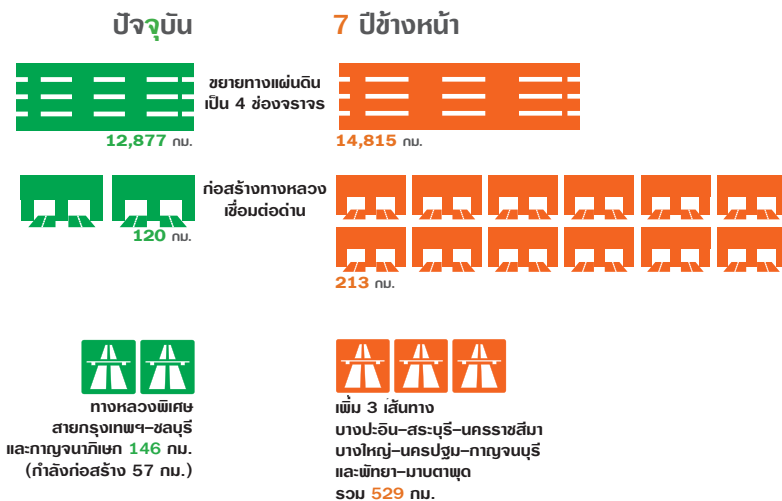
ดังนั้น ในระยะยาวการพัฒนาและปรับปรุงระบบรางจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยสร้างเศรษฐกิจใหม่ให้กับชุมชนในพื้นที่ห่างไกล สร้างศักยภาพของธุรกิจและเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน ก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความมั่งคั่งให้กับคนในท้องถิ่น โดยยังคงรักษาเอกลักษณ์ของท้องถิ่นไว้จากการเลือกใช้วัสดุพื้นบ้านจากธรรมชาติในท้องถิ่นต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบขบวนรถไฟ สถานีรถไฟ และสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ

4. การพัฒนาระบบทางบกเชื่อมโยงนานาประเทศถึงประตูบ้าน

การพัฒนากระบวนกรโครงข่ายทางหลวงและทางพิเศษ รวมถึงการลงทุนสถานีขนส่งสินค้าและศูนย์กระจายสินค้าเป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทางและขนส่งสินค้าจากในประเทศเชื่อมต่อกับโครงข่ายประชาคมอาเซียนและจะช่วยส่งเสริมให้การค้าระหว่างประเทศขยายตัวมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาการขนส่งทางถนน

การพัฒนาการขนส่งทางถนนประกอบด้วยการพัฒนาโครงข่ายทางหลวงและทางพิเศษ โดยจะขยายทางหลวงแผ่นดินให้เป็น 4 ช่องทางจราจรจากปัจจุบัน 12,877 กิโลเมตร เป็น 14,815 กิโลเมตร และเพิ่มเส้นทางเพื่อเชื่อมต่อด่านเพื่อรองรับการเชื่อมต่อการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้รัฐบาลจะดำเนินการบูรณะทางหลวงสายหลักระหว่างภาคทั้งหมด 175 โครงการ เป็นระยะทางทั้งสิ้น 2,033 กิโลเมตร ให้เป็นไปตามมาตรฐานทางเพื่อรองรับการเดินทางและขนส่งระหว่างภูมิภาคอาเซียน และขยายโครงข่ายมอเตอร์เวย์ 3 เส้นทาง ได้แก่ สายบางปะอิน-สระบุรี-นครราชสีมา สายบางใหญ่-นครปฐม-กาญจนบุรี และสายพญา-มาบตาพุด เพื่อลดระยะเวลาในการเดินทางได้ถึงร้อยละ 39

นอกจากการพัฒนาและบูรณะถนนสายต่างๆ แล้ว รัฐบาลจะพัฒนาประสิทธิภาพการขนส่งและเพิ่มสถานีขนส่งสินค้า 15 แห่งในจังหวัดต่างๆ ที่มีนิคมอุตสาหกรรมและด่านการค้าชายแดน สามารถรองรับการขนส่งสินค้าได้ถึงปีละ 750.160 ล้านตัน

ปัจจุบัน

เพิ่มสถานี
ขนส่งสินค้า
พัฒนาประสิทธิภาพ
การขนส่ง

7 ปีข้างหน้า

สถานีขนส่งสินค้า 15 แห่ง
และด่านการค้าชายแดน

สำหรับการส่งเสริมการท่องเที่ยวชายทะเลทั้งในเชิงการเรียนรู้และอนุรักษ์ธรรมชาติด้วยการพัฒนาโครงข่ายถนน Thailand Riviera สาย Royal Coast อีก 328.6 กิโลเมตร (รวมระยะทางทั้งหมด 515.1 กิโลเมตร)

ปัจจุบัน

155 กม.

เติมเต็มโครงข่าย
Thailand Riviera
สาย Royal Coast

7 ปีข้างหน้า

515.1 กม.

เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการจราจรและสนับสนุนการเป็นประตูเชื่อมต่อของอาเซียนรัฐบาลจะก่อสร้างทางหลวงท้องถิ่นระยะทางรวมทั้งสิ้น 160 กิโลเมตรเพื่อเชื่อมต่อการเดินทางและการขนส่งไปยังท่าเรือและท่าอากาศยานที่สำคัญ

ปัจจุบัน

ก่อสร้างทางหลวง
ท้องถิ่น สนับสนุน
Gateway
และแก้ปัญหาจราจร

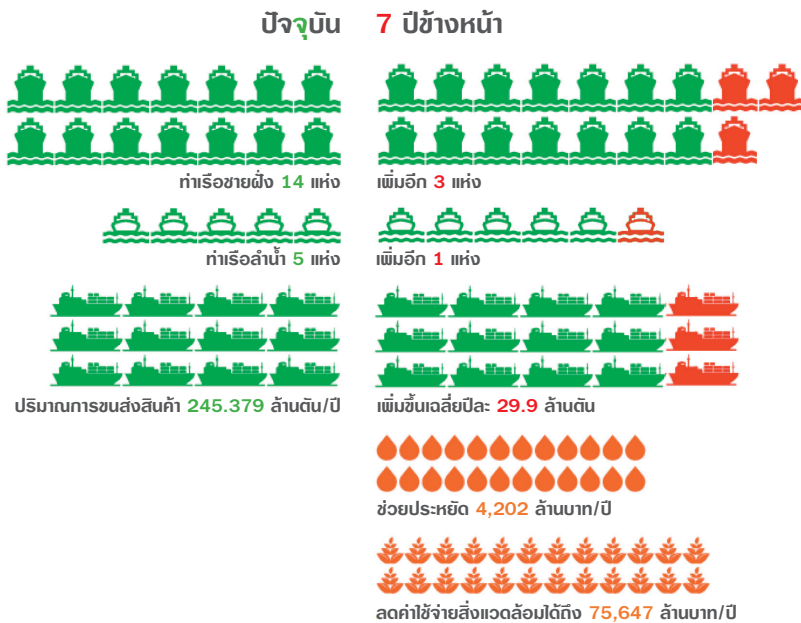
7 ปีข้างหน้า

160 กม. รองรับท่าเรือและท่าอากาศยานที่สำคัญ

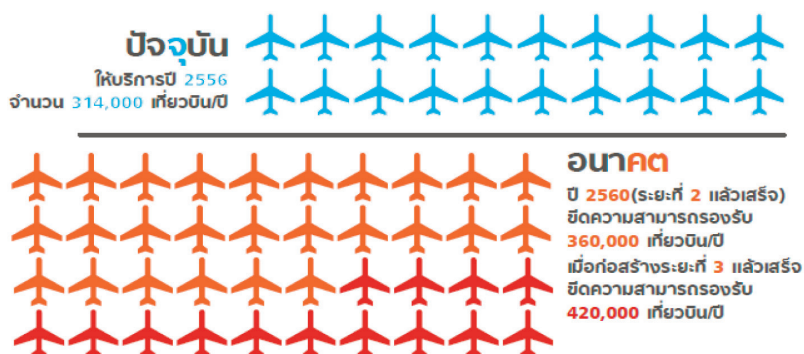
5. การพัฒนาการขนส่งทางน้ำ

ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีท่าเรือชายฝั่ง 14 แห่ง ท่าเรือลำน้ำ 5 แห่ง รองรับปริมาณการขนส่งสินค้าประมาณ 245.379 ล้านตันต่อปี เพื่อให้ประเทศไทยสามารถกระจายสินค้าออกทางฝั่งทะเลทั้งฝั่งทะเลอันดามันและอ่าวไทย รัฐบาลจะดำเนินการก่อสร้างท่าเรือชายฝั่งเพิ่มขึ้นอีก 3 แห่ง และสถานีขนส่งทางลำน้ำ 1 แห่ง ควบคู่ไปกับการปรับปรุงระบบการขนส่งทางน้ำภายในประเทศซึ่งจะส่งผลให้การขนส่งทางน้ำมีปริมาณเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 29.900 ล้านตัน ช่วยประหยัดค่าเชื้อเพลิงที่ใช้ในการขนส่งได้ถึงปีละ 4,202 ล้านบาท อีกทั้งยังช่วยลดค่าใช้จ่ายสิ่งแวดล้อมได้ถึงปีละ 75,647 ล้านบาท

6. การพัฒนาการขนส่งทางอากาศ

ปัจจุบันประเทศไทยสามารถรองรับการขนส่งทางอากาศได้ประมาณปีละ 314,000 เที่ยวบิน รัฐบาลจะดำเนินการเพิ่มพื้นที่บริการให้มีความสามารถในการรองรับการขนส่งทางอากาศเพิ่มขึ้น โดยการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ 2 เพื่อให้สามารถรองรับการขนส่งทางอากาศได้ถึงปีละ 360,000 เที่ยวบิน และเพิ่มเป็นปีละ 420,000 เที่ยวบิน เมื่อการก่อสร้างทางวิ่งเส้นที่ 3 แล้วเสร็จ

7. เป้าหมายหลักของการลงทุน 2 ล้านล้านบาท เพื่ออนาคตของประเทศไทย

- ลดต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GDP ลดลงจากปัจจุบันไม่น้อยกว่า 2%
- สัดส่วนผู้เดินทางระหว่างจังหวัดโดยรถยนต์ส่วนบุคคลลดลงจาก 59% เหลือ 40%
- ความเร็วเฉลี่ยของรถไฟขนส่งสินค้า เพิ่มขึ้นจาก 39 กม./ชม. เป็น 60 กม./ชม. และขบวนรถไฟโดยสาร เพิ่มขึ้นจาก 60 กม./ชม. เป็น 100 กม./ชม.
- สัดส่วนการขนส่งสินค้าทางรางเพิ่มขึ้นจาก 2.5% เป็น 5%
- สัดส่วนการขนส่งทางน้ำเพิ่มขึ้นจาก 15% เป็น 19%
- ลดความสูญเสียจากน้ำมันเชื้อเพลิงไม่น้อยกว่า 100,000 ล้านบาท/ปี
- สัดส่วนการเดินทางโดยรถไฟเพิ่มขึ้นจาก 5% เป็น 30%
- ปริมาณการขนส่งสินค้าเข้า-ออก ณ ด่านการค้าชายแดนสำคัญเพิ่มขึ้น 5%
- ปริมาณผู้โดยสารทางรถไฟเพิ่มขึ้นจาก 45 ล้านคนเที่ยว/ปี เป็น 75 ล้านคนเที่ยว/ปี
- ลดระยะเวลาการเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปยังเมืองภูมิภาคด้วยรถไฟความเร็วสูงภายในรัศมี 300 ก.ม. จากกรุงเทพฯ ในระยะเวลาไม่เกิน 90 นาที จากเดิมที่ใช้เวลาเดินทางเฉลี่ย 3 ชั่วโมง

“ร่วมกันมุ่งมั่นที่จะพัฒนาขีดความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ลดความเหลื่อมล้ำ
สู่การเจริญเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
ด้วยการเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย และขยายโอกาส
ให้กับประชาชนทุกภาคส่วน”

โดย นายกรัฐมนตรี (นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

ติดตามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.thaigov.go.th

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล เลขที่ 1 ถนนพิษณุโลก ดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร : 0 2288 4395, 0 2288 4389 โทรสาร : 0 2288 4390 Call Center : 1111

www.thaigov.go.th